

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۷ نومبر ۲۰۲۴

بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید با وجود ده‌ها پرونده قضائی!

شصتمین انتخابات ریاست جمهوری امریکا ۱۵ آبان ۱۴۰۳-۵ نوامبر ۲۰۲۴ با رقابت بین کامالا هریس معاون جو بایدن، و دونالد ترامپ رئیس جمهور وقت ایالات متحده امریکا، برگزار شد. دونالد ترامپ، نامزد جمهوریخواه، با کسب ۲۷۷ رای مجمع‌گزینه‌گان (کالج الکترا) در انتخابات ۲۰۲۴ به عنوان چهل‌وهفتمین رئیس‌جمهور امریکا انتخاب شد.

ترامپ بیش از آن که یک سیاستمدار باشد یک تاجر کار کشته است و به همین دلیل، همواره به دنبال تجارت و معامله و مهم‌تر و بیش از همه، به فکر سرمایه‌داران و سفیدپوستان است بنابراین، بی‌جهت نیست که او با حمایت بی‌دریغ سرمایه‌داران معروفی همچون ایلان ماسک مجدداً به کاخ سفید برگشت.

ایلان ماسک، نام‌آشنا، با تاسیس شرکت‌های نظیر تسلا و اسپیس‌ایکس، دنیای فناوری و حمل‌ونقل را متحول کرده است. او با ورود به بازار ارزهای دیجیتال و حمایت از ارزهای مانند بیت‌کوین و دوج‌کوین، تاثیر چشمگیری بر این صنعت گذاشته است.

تاسیس شرکت تسلا و اسپیس‌ایکس دو نقطه عطف بزرگ در زندگی ماسک بودند. تسلا صنعت خودروسازی را با تولید خودروهای برقی مدرن متحول کرد و اسپیس‌ایکس در زمینه فناوری فضائی و سفر به مریخ نقش به‌سزائی داشت. ماسک از طریق این دو شرکت به یکی از شخصیت‌های تاثیرگذار و ثروتمند در سطح جهانی تبدیل شد.

ایلان ماسک و دونالد ترامپ، رابطه پیچیده‌ای داشته‌اند. در رقابت انتخاباتی اخیر امریکا که بین کامالا هریس و ترامپ شکل گرفت نیز، ایلان ماسک مشخصاً از ترامپ طرفداری و کمک‌های قابل‌توجهی را به کمپین او اهدا کرد. او در توییتر نیز مرتباً از ترامپ حمایت می‌کرد.

ثروت فعلی ایلان ماسک حدود ۲۶۰ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود.

بازگشت ترامپ به ریاست جمهوری امریکا، قبل از هر تحلیل و تفسیری و رشکستگی دموکراسی غربی و در راس همه ایالات متحده امریکا را به نمایش می‌گذارد و اکنون سؤال اصلی این است که چه‌طور ترامپ با داشتن ۳۵ فقره رونه مجرمانه در دادگاه‌های ایالات متحده امریکا، به‌ویژه تحریک هوادارانش در حمله به کنگره امریکا، بار دیگر به ریاست جمهوری این کشور عظیم سرمایه‌داری جهانی انتخاب شد. با انتخاب او روشن است که همه گرایش‌ها راست افراطی و نژادپرستان و فاشیست‌ها هم در امریکا و هم در جهان، پیروزی ترامپ را جشن بگیرند!

ترمپ به حامیاناش گفت: «امریکا به ما یک فرمان قدرتمند و بی‌سابقه داده است. ما کنترل سنا را بازپس گرفته‌ایم - وای، این عالی است.» توجه کنیم که ترمپ از کنترل حرف می‌زند نه حقوق بشر! به این ترتیب، ویروس ترمپیس بسیار خطرناک و مسری است و به سرعت سرایت می‌کند. واکسن آن هم، تنها حضور فعال جنبش‌های اجتماعی و در راس همه طبقه کارگر در سطح بین‌المللی است.

ترمپ با اشاره به ایلان ماسک میلیاردر امریکائی و مالک شبکه اجتماعی «ایکس» به‌عنوان یکی از بزرگترین حامیاناش گفت: «ما ستاره جدیدی داریم به اسم ایلان. او با من کمپین گذاشت و تلاش کرد تا آرای مردمی را جلب کند. او دو هفته پیش یک راکت به فضا فرستاد. راکتی که برگشتی بسیار زیبا داشت. این اقدامی بسیار منحصر به فرد بود و فقط ایلان می‌توانست این کار را انجام دهد.»

وی علاوه بر این درباره رابرت کندی گفت: «... من به او گفتم بخش نفت و گاز را به من واگذار کن. ما بیش‌تر از همه جا نفت داریم. ما کارهایی می‌کنیم که بقیه نمی‌توانند.»

ترمپ گفت: «من فکر می‌کنم خداوند جان من را نجات داد و دلایلش این بود که کشور را نجات دهم و ما با هم این ماموریت را انجام می‌دهیم. من از همه روحیه و جنگندگی خود استفاده می‌کنم.»

بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل، در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس، پیروزی دونالد ترمپ را «بزرگترین بازگشت تاریخ» دانست و خطاب به او و همسرش ملانیا نوشت: «بازگشت تاریخی شما به کاخ سفید، آغازی جدید برای ایالات متحده و تعهد مجدد قدرتمندی به اتحاد بزرگ بین اسرائیل و امریکا است؛ این یک پیروزی بزرگ است.»

ترمپ در مورد جنگ و بحران خاورمیانه نیز بارها حمایت قاطع خود را از اسرائیل اعلام کرده و حتی گفته شده که از نتانیاهو خواسته تا «کار را زودتر تمام کند.»

هم‌زمان با برگزاری انتخابات ریاست جمهوری امریکا و اعلام پیروزی دونالد ترمپ در این انتخابات، نخست‌وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاهو، به طرز غافلگیرکننده‌ای یوآو گالانت، وزیر دفاع این کشور را برکنار و ایسرائیل کاتس، وزیر امور خارجه اسرائیل، را جانشین او کرد.

ایسرائیل کاتس، وزیر دفاع جدید اسرائیل، تجربه نظامی چندانی ندارد. اما، او بسیار بیش از یوآو گالانت هم موضع بنیامین نتانیاهو در سیاست‌های راهبردی است و به نخست‌وزیر اسرائیل امکان می‌دهد که راهبردهای خود را با سهولت بیش‌تر در هماهنگی با دولت امریکا پس از روی کار آمدن مجدد ترمپ آن‌هم در بحبوحه خطر جنگ با ایران منطبق سازد. نتانیاهو پس از انتصاب ایسرائیل کاتس به مقام جدید از او به‌عنوان «بولدوزر» یاد کرده است.

خود ایسرائیل کاتس با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی «ایکس» هدف خود را پیروزی بر دشمن و دستیابی به اهداف اساسی اعلام کرده است. یعنی: آزادی گروگان‌های اسرائیلی، نابودی حماس و حزب‌الله، مهار تهاجمات حکومت ایران و بازگشت ساکنان مناطق شمالی اسرائیل به خانه‌های خود...

اسرائیل در حال جنگ در لبنان و غزه است و در عین زمان، اسرائیل و ایران حملات مستقیمی به خاک یکدیگر انجام داده‌اند.

پیش از این، ترمپ حمایت خود از اسرائیل را برای نابودی حماس در فلسطین اعلام کرده است، اما گفته است که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و یکی از متحدان ترمپ که احتمالاً از بازگشت او به قدرت حمایت می‌کند، باید به سرعت کار را به پایان برساند.

ترمپ حتی تهدید کرده است که از اولین دوره ریاست جمهوری خود فراتر خواهد رفت. دوره‌ای که یک رویکرد بی‌نظم در مورد چین را اجرا کرد. آنچه که دو اقتصاد بزرگ جهان را وارد یک جنگ تجاری کرد.

سیاست محدودسازی تجاری امریکا با اتحادیه اروپا چه زیان‌هایی در پی خواهد داشت؟

آیا با پیروزی ترمپ، خطر جنگ و رویارویی نظامی اسرائیل و ایران تشدید خواهد شد؟

دولت ترمپ در ژوئیه ۲۰۲۰، با ارسال درخواست رسمی خود به سازمان ملل متحد اعلام کرده بود که از سازمان جهانی بهداشت خارج می‌شود. امریکا بزرگ‌ترین حامی مالی این سازمان بود اما از زمان آغاز همه‌گیری کرونا، دونالد ترمپ، رئیس جمهوری این کشور، بارها با انتقاد شدید از سازمان جهانی بهداشت، این نهاد را تحت استیلاي چین خوانده بود.

سخن‌گوی دبیرکل سازمان ملل متحد روز سه‌شنبه هفتم ژوئیه ۲۰۲۰ تأیید کرده است که ایالات متحده کتبا به این نهاد اعلام کرده بنا دارد از سازمان جهانی بهداشت خارج شود.

دولت ترمپ، از پیمان پاریس (Accord de Paris) نخستین پیمان جهانی مربوط به آب و هوا و گرم شدن کره زمین است خارج شد و...

فهرست بلند بالای خروج دولت ترمپ از پیمان‌های بین‌المللی، آنقدر طولانی است که باعث شد حتی تردیدهای بسیاری در مورد سیاست‌های او، در میان سایر سیاستمداران و رهبران وقت جهان شکل بگیرد؛ از این‌رو، ترمپ یک سیاستمدار دمدمی‌مزاج و عدم اعتماد در سطح جهانی شناخته شود. اکنون بار دیگر، شاهد نقض‌های سیستماتیک حقوق بشر در امریکا و وفاق جهانی خواهیم بود.

انتخابات سراسری ریاست‌جمهوری امریکا روز سه‌شنبه ۵ نوامبر ۲۰۲۴-۱۵ آبان ماه ۱۴۰۳، با باز شدن شعبه اخذ رای در دیکسویل ناچ، روستائی در ایالت نیوهمپشایر رسماً آغاز شد. در این روستا که در نزدیکی مرز کانادا واقع شده، تنها شش رای‌دهنده واجد شرایط سکونت دارند که سه تن از آن‌ها به دونالد ترمپ و سه تن دیگر به کامالا هریس رای دادند.

آمار مشارکت در دیکسویل ناچ ۱۰۰ درصد اعلام شد و نتایج رای‌گیری روی یک تابلوی دست‌نویس در معرض نمایش گذاشته شد. شعبه اخذ رای دیکسویل ناچ از سال ۱۹۶۰ بدین سو در بامداد روز رای‌گیری درهای خود را می‌گشاید و نتایج نیز به سرعت اعلام می‌شوند. این در حالی است که نظرسنجی‌ها حاکی از رقابت شانه به شانه آن‌ها در ۷ ایالت کلیدی امریکا است و هنوز نمی‌توان پیش‌بینی کرد که کدامیک از این دو نامزد در ماه ژانویه به کاخ سفید راه خواهد یافت.

پرسش‌هایی همچون سیاست خارجی امریکا در رابطه با دولت اسرائیل در شعله‌های جنگ در خاورمیانه، در رابطه با جمهوری اسلامی، رابطه با اروپا و در رابطه با جنگ روسیه و اوکراین چگونه خواهد بود؟ در همه این موارد، چه راهکارهای احتمالی را در مواجهه با آن می‌تواند در پیش گیرد؟

بر اساس نتایج یک نظرسنجی معتبر که توسط مرکز تحقیقات امور عمومی آسوشیندپرس-نورک انجام شده است، نشان می‌دهد شهروندان امریکائی به‌شدت نگران پیامدهای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ هستند. بر اساس این نظرسنجی، نزدیک به ۴۰ درصد رای‌دهندگان ثبت‌نام شده، نگرانی «بسیار زیاد» یا «شدید» خود را از احتمال بروز خشونت‌های سیاسی و تلاش برای زیر سؤال بردن نتایج انتخابات ابراز کرده‌اند.

بر این اساس قابل پیش‌بینی است که با پیروزی ترامپ، ما شاهد شورش و التهاب در درون امریکا باشیم. چرا که جمهوری‌خواهان در حال تدارک حمله همه‌جانبه به مهاجران و پناهندگان، تحریک نژادپرستی، تعرض به مزدبگیران با کم‌کردن مالیات سرمایه‌داران، ممنوعیت سقط جنین و... هستند. در همین راستا بسیاری از تحلیل‌گران امریکائی هشدار می‌دهند که ادامه این اختلافات می‌تواند بی‌اعتمادی عمومی را تشدید کرده و احتمالاً به ناآرامی هائی همچون حوادث روز ۶ ژانویه ۲۰۲۱ در حمله به کنگره منجر شود.

از سوی دیگر، دونالد ترامپ این روزها با انبوهی از پرونده‌های حقوقی دست و پنجه نرم می‌کند. بر اساس آخرین گزارش‌ها، او با بیش از ده‌ها پرونده قضائی روبروست که می‌تواند به پرداخت جریمه‌های سنگین نیم میلیارد دلاری و مواجهه با حدود چهل اتهام کیفری منجر شود.

کارشناسان حقوقی معتقد بودند در صورت پیروزی ترامپ، مصونیت ریاست جمهوری می‌تواند به توقف موقت پرونده‌های ایالتی و حتی لغو پرونده‌های فدرال او منجر شود.

شصتمین انتخابات ریاست جمهوری امریکا تنها شاهد پیامدهای داخلی نخواهد بود و اصلی‌ترین تاثیر آن در عرصه جهانی به‌ویژه در حوزه غرب آسیا خواهد بود. به گونه‌ای که بر اساس نتایج یک نظرسنجی جدید نشان می‌دهد که شهروندان امریکائی به‌شدت نگران گسترش درگیری‌ها در منطقه خاورمیانه هستند. براساس نظرسنجی موسسه AP-NORC، از هر دو نفر امریکائی، یک نفر ابراز نگرانی عمیق از تبدیل شدن تشنج‌های فعلی به یک جنگ منطقه‌ای گسترده کرده است. نکته قابل توجه در این نظرسنجی، شکاف عمیق میان دیدگاه‌های حزبی در مورد مقصر اصلی تشدید درگیری‌هاست. آمار نشان می‌دهد ۶۰ درصد از دموکرات‌ها معتقدند اسرائیل نقش پررنگی در تشدید و ادامه بحران دارد. این در حالی است که تنها یک چهارم جمهوری‌خواهان، اسرائیل را در این زمینه مقصر می‌دانند.

از سوی دیگر، انتخابات ریاست جمهوری امریکا در ابعاد ژئوپولیتیک، سیاسی، امنیتی و اقتصاد جهانی از اهمیت قابل توجهی برخوردار است و بر سیاست خارجی این کشور در مواجهه با مسائل و بحران‌های که ابعاد بین‌المللی پیدا کرده‌اند تاثیر گذار خواهد بود.

در شرایط کنونی، تحلیل سیاست خارجی ایالات متحده امریکا در قیاس با گذشته، با پیچیدگی‌ها و عدم قطعیت‌های بیش‌تری همراه است. دولت این کشور به رهبری دونالد ترامپ، با شعارهای تغییر وضعیت موجود به نفع سرمایه داری جهانی، قدرت را در دست گرفته است و تلاش می‌کند تا با برهم زدن رویه‌های سنتی دولت‌های گذشته در امریکا، رویکرد تازه‌ای را در ارتباط با موضوعات داخلی و خارجی اتخاذ نماید. آنچه در این میان مشخص است این‌که، دولت کنونی امریکا به ریاست بایدن، تاکنون فاقد یک الگوی سیاست خارجی مشخص و منسجم بوده است، که همین امر تحلیل رفتارهای خارجی این کشور را با پیچیدگی بیش‌تری همراه می‌سازد. اما با این وجود، این گفته بدان معنا نیست که نمی‌توان منطق رفتاری رهبران جدید امریکا را شناسائی و تحلیل نمود؛ بلکه فهم رفتارهای جدید نیازمند دقت و مطالعه‌بیش‌تر می‌باشد.

از این‌رو، مقاله‌حاضر تلاش کرده است تا از طریق بررسی اهداف و بسترهای داخلی و بین‌المللی، به این پرسش اصلی‌پاسخ دهد که به‌طور کلی سیاست داخلی و خارجی امریکا در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ بر مبنای چه الگو و اسرتراتژی سیاسی و اقتصادی را در پیش خواهد گرفت و نوع نگرش و رویکرد آن در حوزه سیاست داخلی خارجی چگونه خواهد بود؟

انتخابات مجلس نمایندگان و مجلس سنا و حق سقط جنین

در انتخابات روز سه‌شنبه ایالات متحده، همچنین تمامی ۴۳۵ کرسی مجلس نمایندگان و یک سوم از یکصد کرسی مجلس سنا در این کشور در معرض رقابت نامزدهای دو حزب در ایالت‌های مختلف است.

مجلس فعلی نمایندگان در دو سال پایانی دولت دموکرات بایدن- هریس به کنترل اکثریت جمهوری‌خواهان درآمد اما سنا در دست اکثریت دموکرات بود.

تحلیل‌گران مستقل معتقدند که جمهوری‌خواهان از بخت بیشتری برای به‌دست گرفتن اکثریت کرسی‌های سنا برخوردار هستند.

۵۱ سناتور در این دوره دموکرات بودند که کاملاً هریس، معاون رئیس‌جمهور، نیز یکی از آنان بود و جمهوری‌خواهان با ۴۹ کرسی در اقلیت بودند.

تحلیل‌گران در همین حال بعید نمی‌دانند که جمهوری‌خواهان اکثریت کنونی در دوره جاری از مجلس نمایندگان را از دست بدهند در حالی که دموکرات‌ها برای کنترل مجلس نمایندگان تنها به چهار کرسی بیشتر نیاز دارند. ۴۳۵ کرسی این مجلس هم اکنون در اختیار جمهوری‌خواهان است.

دموکرات‌ها در انتخابات میان‌دوره‌ای دو سال پیش اکثریت مجلس نمایندگان را از دست دادند. به گزارش خبرگزاری‌ها، نتایج در خصوص اکثریت و اقلیت هر یک از دو حزب در مجالس سنا و نمایندگان نیز مانند انتخابات ریاست‌جمهوری، تنها به نوع آرای شمار کمی از رای‌دهندگان بستگی دارد.

رقابت در هفت حوزه برای مجلس سنا و برای ۴۰ کرسی از مجلس نمایندگان، رقابتی ارزیابی شده است. هم‌زمان، شماری از ایالت‌ها در این روز انتخابات فرمانداری و مجالس قانونگذاری داخلی خود را در این روز برگزار می‌کنند. در ۹ ایالت، از جمله آریزونا، فلوریدا، میسوری، نبراسکا و داکوتای جنوبی این بار بر سر حق زنان برای سقط جنین در خصوص جنین ناخواسته نیز رای‌گیری انجام می‌شود.

قضات محافظه‌کار در دیوان عالی آمریکا که به‌دلیل انتصاب در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ به اکثریت رسیده بودند، دو سال پیش این حق را که در حدود نیم قرن پیش از آن برقرار بود، لغو کردند و ایالت‌های مختلف مختار شدند در این زمینه محدودیت‌هایی برقرار کنند. برخی از این ایالت‌ها که فرمانداران آن‌ها جمهوری‌خواه بودند، محدودیت‌ها را تا ممنوعیت کامل سقط جنین اجرائی کردند.

این موضوع جنجالی یکی از مسائل اصلی در این دوره از انتخابات ریاست‌جمهوری به ویژه برای زنان جوان است. خانم هریس به عنوان یک زن و دادستان پیشین ایالت کالیفرنیا حمایت از این حق را یکی از موضوع‌های اصلی کارزار خود کرده بود.

دونالد ترامپ گفته است حق سقط جنین باید در اختیار هر ایالت باشد و از برخی از حامیان خود که مخالف سرسخت حق سقط جنین هستند، فاصله گرفته است.

ایلان ماسک با یک کلاه نقابدار منقش به شعار انتخاباتی ترامپ با مضمون «عظمت را دوباره به امریکا بازگردانیم» آسوشیتدپرس

حمایت ایلان ماسک از ترامپ

با توجه به این که ترامپ تهدید کرده است که معافیت‌های مالیاتی برای وسایل نقلیه الکتریکی را بر می‌دارد و از آن طرف هم ماسک یکی از شناخته شده‌ترین شرکت‌های خودروهای برق را رهبری می‌کند، در نتیجه ممکن است ترامپ و ماسک روی کاغذ شبیه یک زوج عجیب و غریب به‌نظر برسند. اما مهم‌تر از وجه اشتراک آن‌ها این است که آن‌ها هر دو از مخالفان پر و پا قرص تنظیم‌کنندگان مقررات نظارتی هستند.

ماسک درگیری‌های مداومی با نهادهای دولتی مانند آژانس حفاظت از محیط زیست (EPA) و اداره هوانوردی فدرال (FAA) داشته است. اگر ترامپ برنده ریاست جمهوری شود، می‌تواند منجر به تغییرات قابل توجهی شود که به نفع ماسک است، زیرا انتظار می‌رود دولت ترامپ منابع و اختیارات این سازمان‌های نظارتی را کاهش دهد.

ماسک در چند سال گذشته در پروژه‌های مختلف خود با پیامدهای قابل توجهی از جمله تحقیقات قضائی، جریمه سنگین و اندازه‌ی در انجام پروژه‌ها مواجه شده است. به طور خاص، اداره هوانوردی فدرال (FAA) ادعا می‌کند شرکت اسپیس ایکس پروتکل‌های ایمنی پرتاب را زیر پا گذاشته و چندین بار به طور موقت عملیات فضائی آن را متوقف کرده است.

تلاش‌های تسلا برای تولید وسایل نقلیه خودران نیز انتقاداتی را از سوی سازمان‌های تنظیم‌کننده مقررات برانگیخته و چالش‌هایی را برای این شرکت ایجاد کرده است. این در حالی است که تسلا چشم‌انداز آینده خود را بر توسعه تاکسی‌های خودران استوار کرده است. تسلا در حال حاضر تحت بررسی بیش‌تر دادستان‌های فدرال و کمیسیون بورس و اوراق بهادار (SEC) در رابطه با ادعاهای خود در مورد خودروهای خودران است.

جایزه یک میلیون دلاری «ایلان ماسک» در حمایت از ترامپ

یک قاضی در فیلادلفیا اهدای جایزه یک میلیون دلاری ایلان ماسک، مدیرعامل شبکه اجتماعی اکس و مالک شرکت تسلا، به رأی‌دهندگان در ایالت‌های چرخشی را مجاز دانست.

ماسک اواسط اکتبر اعلام کرده بود، تا زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در روز سه‌شنبه پنجم نوامبر-۱۵ آبان، به‌طور روزانه به یک رأی‌دهنده ثبت‌نام کرده واجد شرایط که طومار آنلاین او در حمایت از قانون اساسی را امضا کند، یک میلیون دلار هدیه می‌دهد.

او گفته بود، دریافت‌کننده این هدیه از طریق قرعه‌کشی انتخاب خواهد شد. نخستین برندگان نیز در ایالت پنسیلوانیا چک‌های یک میلیون دلاری خود از ماسک را دریافت کردند.

دادستانی منطقه فیلادلفیا ماسک و سازمان او به نام «امریکا پک» را متهم کرد که با این اقدام یک «لاتاری غیرقانونی» به راه انداخته‌اند و این امر برخلاف قوانین ایالتی پنسیلوانیاست.

در روند بررسی قضائی این پرونده مشخص شد که برندگان جایزه یک میلیون دلاری، برخلاف ادعای ماسک، نه از طریق قرعه‌کشی بلکه به صورت دستچین انتخاب می‌شده‌اند. دستیاران ماسک اذعان کردند، انتخاب برندگان بر این اساس صورت می‌گرفت که تا چه اندازه آن‌ها می‌توانند برای گروه حمایت مالی «امریکا پک» ماسک و وعده‌های انتخاباتی ترمپ تبلیغ کنند.

با این حال حکم دادگاه فیلادلفیا جنبه نمایشی دارد زیرا پرداخت جایزه یک میلیون دلاری در روز پنجم نوامبر به پایان رسید.

حمایت سرمایه‌داران به‌ویژه «ایلان ماسک» از ترمپ، به‌سادگی نشان‌دهنده جهان پول و استثمار است. چون اصل در دنیای سرمایه‌داری کسب و کار و استثمار شدید نیروی کار است و ایلان ماسک نماد سرمایه‌گذاری‌های مدرن و آینده تجارت و اقتصاد در جهان است. او از ترمپ خواسته دولت را کوچک کند و کارآمد سازی دولت را هم به او بسپارند. در واقع، بسیاری از رای‌دهندگان نه به ترمپ که به ایلان ماسک رای دادند و یا به انتخاب او هم رای دادند. برگ برنده ترمپ بی‌شک ایلان ماسک بود.

تمایل به ترمپ میل به برتری امریکائی است و شعار «اول امریکا»، رگه‌هایی از فاشیسم در آن دیده می‌شود. فاشیسم هیتلر هم از دل دموکراسی برآمد. در سال ۲۰۱۶، «دونالد ترمپ» با شعار «اول امریکا» به ریاست جمهوری رسید. هرچند همه کشورها به دنبال منافع خود هستند، مهم‌تر از همه، این به معنای کنار گذاشتن قوانین جهان‌شمول و حقوق بشر و استثمار عریان است که سایر قدرت‌های بزرگ هم معمولاً دنبال می‌کنند.

پیش‌تر گری کوهن، مشاور اقتصادی کاخ سفید گفته بود که ترمپ به‌مثابه یک «فروشنده عالی» به داووس می‌رود و بر آن است تا توجه سرمایه‌گذاران را به مزایای فعالیت اقتصادی در امریکا جلب کند.

نژادپرستی، در شکل و قالب‌های مختلف، وجود دارد خارجی‌ستیزی، پناهنده‌ستیزی، سیامپوست‌ستیزی، عرب‌ستیزی، افغان‌ستیزی و برتری‌طلبی نمونه‌هایی از نژادپرستی است که در میان برخی از ایرانیان، به‌ویژه طیف‌های سلطنت‌طلب کم نیست.

جمعیت نژادپرست امریکا، به‌خوبی زبان ترمپ را می‌شناسند و از آن استقبال می‌کنند. چرا که او سخنانی نژادپرستانه و باب میل آن‌ها تاکید می‌کند. در سخنان ترمپ، جنبه‌های مختلف نژادپرستی در امریکا، مانند توهین و تحقیر مهاجرین و پناهندگان، زیست‌محیطی، حوزه اقتصادی به ویژه وضعیت اقتصادی رنگین‌پوستان، تهیه مسکن و آلودگی نیز وجود دارد.

اتخاذ اقدامات احتیاطی امنیتی

نهادهای اطلاعاتی امریکا پیشتر هشدار دادند که روسیه و برخی کشورهای دیگر قصد دارند با بیان روایت‌های تفرقه‌انگیز در آستانه انتخابات، در روند برگزاری انتخابات اختلال ایجاد کرده و وحدت رویه انتخاباتی را بر هم بزنند.

استرلی تصریح کرد زیرساخت‌های انتخاباتی تاکنون به این اندازه امن نبوده و جوامع اطلاعاتی تاکنون به این اندازه برای برگزاری یک انتخابات امن، آزاد، منصفانه و ایمن آماده نبوده‌اند.

دو روز پیش نیز فرماندار ایالت واشنگتن اعلام کرد که برخی اعضای گارد ملی را به دلیل نگرانی‌ها و دریافت اطلاعاتی درباره احتمال بروز خشونت‌های مرتبط با انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴، فعال کرده است.

وی در نامه‌ای که در وبسایتش منتشر کرده، نوشته است: براساس اطلاعات خاص و کلی و نگرانی‌هایی مرتبط با بروز خشونت‌های احتمالی و یا هر اقدام غیرقانونی دیگر در ارتباط با انتخابات پیش‌رو، من این اطمینان را به شما می‌دهم که ما برای پاسخ‌گویی به این شرایط کاملاً آماده هستیم.

این ایالت که انتظار می‌رود براساس نظرسنجی‌ها کاملاً هریس دموکرات بتواند به‌آسانی دونالد ترمپ جمهوری‌خواه را شکست دهد، یکی از دو ایالتی است که در آن چند روز پیش، صندوق‌های رای‌گیری در آنجا به آتش کشیده شد.

بر این اساس، روز دوشنبه ۴ نوامبر، دو آتش‌سوزی جداگانه در شهر پورتلند در ایالت اورگان رخ داد و در آن سه برگه رای سوخت اما در ونکوور واشنگتن، صدها برگه رای در آتش سوخت.

این در حالی است که در ایالت فونیکس نیز، مردی پس از آتش زدن یک صندوق اخذ آرای پستی دستگیر شد.

براساس گزارش مقامات محلی، حدود ۲۰ برگه رای در این حادثه از بین رفت.

پولیس امریکا از وقوع سه مورد آتش‌سوزی مشکوک در صندوق‌های اخذ رای در ایالت‌های واشنگتن و اورگان خبر داد

در همین حال مقامات انتخاباتی اظهار کردند بزرگترین ترس آن‌ها نتایج بسیار نزدیک است که در آن‌ها دادگاه‌ها تکلیف شمار اندکی از آرای انتخاباتی مورد منازعه را باید تعیین کنند.

در حالی که تنها چند ساعت تا برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا باقی مانده، ایالت‌هایی که نگران ناآرامی‌های انتخاباتی هستند، با اتخاذ اقدامات احتیاطی امنیتی، سعی در مقابله با ناآرامی‌های احتمالی دارند.

براساس این گزارش، گارد ملی در ۱۹ ایالت در سراسر کشور به حالت آماده‌باش درآمده و یا در می‌آیند تا به برقراری امنیت و حفظ صلح پس از انتخابات کمک کنند.

بر این اساس به دلیل رقابت بسیار نزدیک بین دونالد ترمپ و کامالا هریس در نظرسنجی‌های مختلف، نگرانی‌هایی درباره بروز خشونت‌های احتمالی پس از انتخابات شکل گرفته و مقامات ایالت‌های مختلف را بر آن داشته تا اقدامات امنیتی را در جریان برگزاری و پس از انتخابات، اتخاذ کنند.

اداره پولیس آریزونا برای مقابله با خشونت‌های احتمالی، افسران خود را در بالاترین سطح آمادگی قرار داده است و حصارهای فلزی امنیتی دور یک مرکز رای‌گیری در جنوب فونیکس کشیده شده است، جایی که جرقه اعتراضات پس از انتخابات ۲۰۲۰، و تهدید مقامات انتخاباتی، از آنجا زده شد.

در نوادا نیز حصارهای امنیتی دور یک مرکز رای‌گیری کشیده شده است.

همچنین تحرکات قابل مشاهده زیادی در ایالت‌های چرخشی و رقابتی دیده می‌شود که می‌تواند بر نتایج انتخابات تأثیر بگذارد به‌عنوان مثال ایالت نوادا که اعتراضات طرفداران ترمپ پس از اعلام نتایج انتخابات ۲۰۲۰ رخ داد.

در همین حال، یک مقام دفاعی دولت اظهار کرد در ایالت‌های آلاباما، آریزونا، دلاور، آیووا، ایلینوی، کارولینای شمالی، نیومکزیکو، اورگان، ویسکانسین و واشنگتن، نیروهای گارد ملی فعال شده در حالی که در ایالت‌های واشنگتن دی سی، کلرادو، فلوریدا، هاوایی، نوادا، اورگان، پنسیلوانیا، تنسی، تگزاس و ویرجینیای غربی نیروهای گارد ملی به حالت آماده باش درآمده اند.

یک مقام انتخاباتی محلی در آریزونا ضمن نگرانی درباره احتمال بروز اعتراض و حتی خشونت، در گفت‌وگو با رویترز اظهار کرد برخی مدارس و کلیساها که در انتخابات قبلی به عنوان محل اخذ رای انتخاب شده بودند، در انتخابات امسال انتخابات در آن‌ها برگزار نمی‌شود.

در همین حال، روز گذشته واشنگتن پست گزارش داد: سرویس مخفی امریکا حصارهای فلزی به ارتفاع ۸ فوت را در اطراف کاخ سفید و ساختمان وزارت خزانه‌داری و بخش مجاور میدان لافایت و منزل شخصی کامالا هریس در واشنگتن دی‌سی، برپا کرد.

این رسانه گزارش داد: سرویس مخفی قصد دارد با هدف مقابله با خشونت‌های احتمالی پس از انتخابات، اقدامات امنیتی فیزیکی را در اطراف غرب پالم‌بیچ در فلوریدا اتخاذ کند، مکانی که دونالد ترمپ در آنجا در شب انتخابات میزبان یک رویداد انتخاباتی خواهد بود.

در همین حال کامالا هریس شب انتخابات را در دانشگاه هووارد در واشنگتن دی‌سی سپری خواهد کرد. اداره پولیس این منطقه در پستی اعلام کرد خیابان‌های منتهی به این دانشگاه بسته خواهد شد و هیچ اتومبیلی اجازه توقف ندارد و برای مناطق اطراف نیز مسیرهای انحرافی برای رفت‌وآمد در نظر گرفته می‌شود.

این در حالی است که مقامات اعلام کردند که تاکنون هیچ تهدیدی علیه واشنگتن در آستانه انتخابات دیده نشده است اما مقامات محلی آماده مقابله با طرفداران ناراحت نامزد بازنده هستند و کشیدن حصارهای امنیتی با هدف مقابله با خشونت‌هایی مشابه وقایع ۶ ژانویه ۲۰۲۱ و حمله طرفداران ترمپ به ساختمان کنگره است.

چند روز پیش نیز فرماندار ایالت واشنگتن اعلام کرد که برخی اعضای گارد ملی را به دلیل نگرانی‌ها و دریافت اطلاعاتی درباره احتمال بروز خشونت‌های مرتبط با انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴، فعال کرده است.

وی در نامه‌ای که در وبسایتش منتشر کرده، نوشته است: براساس اطلاعات خاص و کلی و نگرانی‌هایی مرتبط با بروز خشونت‌های احتمالی و یا هر اقدام غیرقانونی دیگر در ارتباط با انتخابات پیش‌رو، من این اطمینان را به شما می‌دهم که ما برای پاسخ‌گویی به این شرایط کاملاً آماده هستیم.

پیش‌تر اعلام شده بود در شهرهای فیلادلفیا، آتلانتا و دیترویت که شهرهای مورد نظر ترمپ برای طرح ادعای تقلب بودند، مقامات عملیات‌های خود برای مقابله با تکرار شورش‌های مشابه سال ۲۰۲۰ را افزایش داده‌اند. محل شمارش آرا در فیلادلفیا تحت شدیدترین تدابیر امنیتی قرار گرفته و در دیترویت و آتلانتا برخی مقامات انتخاباتی در این شهر توسط شیشه‌های ضدگلوله محافظت می‌شوند.

در آریزونا، وزیر ایالتی در حال همکاری با مقامات محلی برای نحوه پاسخ دادن به اطلاعات نادرست از جمله تصاویر جعلی، و یا ادعای تقلب است. این مقامات خود را برای مقابله با اطلاعات نادرست از جمله تصاویر و ویدئوهای جعلی درباره انتخابات آماده کرده‌اند.

همچنین مقامات انتخاباتی از هر دو حزب در برخی ایالت ها خود را برای مقابله با تکرار حوادث پس از انتخابات ۲۰۲۰ آماده کردند.

در همین حال یکی از مشاوران ارشد کمپین ترمپ و کمیته ملی جمهوری خواهان در بیانیه‌ای گفت: این حزب ۲۳۰ هزار ناظر انتخاباتی، کارمند انتخاباتی و کارشناسان حقوقی را استخدام کرده تا شفافیت و سلامت انتخابات تأیید شود.

در کارولینای شمالی نیز برخی دفاتر انتخاباتی اقدام به نصب شیشه‌های ضد گلوله، دوربین های امنیتی و درهای سنگین‌تر کلیدهای اضطراری کرده‌اند تا با هر گونه خشونت احتمالی آماده شوند. کارکنان انتخاباتی نیز برای نحوه تشنج زدائی در مقابله با رای‌دهندگان خشمگین آموزش دیده‌اند و نیروهای پولیس نیز راهنمایی و دستورالعمل‌های پیش‌تر برای مقابله با خشونت‌های احتمالی فرا گرفته‌اند.

در خبر دیگری درباره خشونت‌ها و تهدیدهای احتمالی انتخاباتی در امریکا، جن استرلی مدیر آژانس امنیت سایبری امریکا اظهار کرد با وجود افزایش اطلاعات نادرست، نهاد تحت نظر او تاکنون هیچ شواهدی از هر گونه فعالیتی که به‌طور مستقیم منجر به تأثیرگذاری بر نتایج انتخابات شود، مشاهده نشده است. وی افزود: انتخابات ۲۰۲۴ با حجم بی‌سابقه اطلاعات نادرست از سوی دشمنان خارجی روبرو شده است.

برنامه‌هایی که «ترمپ» برای امور داخلی امریکا دارد

در حالی رسانه‌های جهان سناریوهای مختلف را در خصوص سیاست خارجی دولت آتی امریکا مطرح می‌کنند که رای‌دهندگان این کشور توجهی ویژه به وعده‌ها و برنامه‌های «ترمپ» دارند.

طی روزها و هفته‌های اخیر در آستانه انتخابات ریاست جمهوری امریکا، مطالب زیادی در ارتباط با عملکرد احتمالی «دونالد ترمپ» رئیس جمهوری قبلی و نامزد طیف جمهوری‌خواه در حوزه سیاست خارجی و بین‌المللی انتشار یافته‌است.

در تبلیغات انتخاباتی هریس و ترمپ، در رابطه با مسائل داخلی همچون اقتصاد، حقوق شهروندی، عدالت اجتماعی، مهاجرت، امنیت داخلی و محیط‌زیست، برنامه‌های خود ارائه کرده‌اند.

۱. برنامه‌های اقتصادی

ترمپ در حوزه اقتصاد بر کاهش مالیات‌ها و حمایت از صنایع داخلی تأکید دارد. او در برنامه‌های خود وعده افزایش تعرفه‌ها و کاهش مالیات را داده‌است؛

- افزایش تعرفه‌ها: ترمپ قصد دارد تعرفه‌ای بین ۱۰ تا ۲۰ درصد بر تمامی کالاهای وارداتی اعمال و تعرفه ۶۰ درصدی برای کالاهای چینی تعیین کند. این اقدام در راستای کاهش وابستگی به چین و تقویت تولیدات داخلی امریکا است، هرچند برخی اقتصاددانان معتقدند که این افزایش تعرفه‌ها می‌تواند به افزایش هزینه‌های خانوارهای امریکایی بینجامد.

- کاهش مالیات برای طبقات مختلف: ترمپ وعده داده است تا یک کاهش مالیاتی بزرگ برای طبقات مختلف جامعه و کسب‌وکارها ایجاد کند؛ این وعده به‌عنوان ادامه اصلاحات مالیاتی ۲۰۱۷ او در نظر گرفته می‌شود، اگرچه برخی منتقدان معتقدند که این کاهش بیش‌تر به نفع افراد با درآمد بالاتر خواهد بود.

۲. حقوق و برابری اجتماعی و فرهنگی

ترمپ در زمینه مسائل اجتماعی و فرهنگی بر حفظ ارزش‌های سنتی تاکید دارد. از جمله برنامه‌های او مقابله با دگرباشان و ترویج تغییر جنسیت است.

- محدودسازی با تغییر جنسیت: ترمپ قصد دارد قانونی تصویب کند که فقط دو جنسیت را بر اساس جنسیت هنگام تولد به رسمیت بشناسد و برنامه‌های فدرال را که به ترویج تغییر جنسیت کمک می‌کنند، لغو کند.

- محدودسازی دسترسی به رای‌گیری: ترمپ وعده داده که سیستم رای‌گیری را محدود کند و خواهان رای‌گیری در یک روز و الزام مدارک شناسائی در محل‌های رای‌گیری است. وی همچنین وعده داده تا رای‌دهی با پست را محدود کند، هرچند این امر در سطح ایالتی قابل اجراست.

۳. محیط‌زیست و تغییرات اقلیمی

ترمپ، همچنان به سیاست‌های سنتی انرژی متعهد و مخالفت خود با محدودیت‌های اقلیمی را حفظ کرده‌است که حذف الزام‌های خودروهای برقی از جمله برنامه‌های او به شمار می‌رود. ترمپ قصد دارد الزام‌های فدرال برای تولید خودروهای برقی را لغو کند و از صنعت سوخت‌های فسیلی حمایت کند؛ همان‌طور که وی در دولت قبلی خود با وجود مخالفت‌های بین‌المللی از توافق اقلیمی پاریس خارج شد و توسعه انرژی‌های نفتی و گازی را افزایش داد.

۴. مهاجرت و امنیت داخلی

ترمپ در زمینه مهاجرت و امنیت داخلی قصد دارد قوانین سخت‌گیرانه‌تری اعمال و مرزها را تقویت کند. او که در دولت قبلی خود دستور منع صدور روادید را برای بسیاری از کشورهای جهان که عمدتاً مسلمان بودند، صادر کرده بود، اینک وعده داده که سخت‌گیری بیشتری در خصوص مهاجران غیرقانونی داشته باشد و خواهان تغییر قوانین مهاجرت برای کنترل بیشتر بر مرزهاست. همچنین، او خواهان افزایش بودجه برای نهادهای اجرای مهاجرت است.

۵. اثر پیروزی ترمپ در حوزه انرژی

ترمپ از هدف کاهش آلاینده‌گی خودروها عقب نشینی می‌کند و موضع ضد چینی او حتی می‌تواند حرکت به سمت خودروهای الکتریکی را کند کند.

پیروزی ترمپ احتمالاً به یک موضع نظارتی طرفدار کسب‌وکار منجر می‌شود، اما سیاست‌های تعرفه‌ای و مهاجرتی او در عملکرد بسیاری از شرکت‌ها اختلال ایجاد می‌کند.

ترمپ قوانین سهل‌گیرانه‌تری را برای بانک‌ها و سایر شرکت‌های مالی، از جمله در حوزه ارزهای دیجیتال، دنبال می‌کند و مدیران صنعت را منصوب می‌کند که حامی صنایع مالی باشند.

برای ترمپ، اولویت‌ها انتخاب مصرف‌کننده و شفافیت است و بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها احتمالاً به دولت‌ها، دادگاه‌ها و ارائه‌دهندگان واگذار می‌شود.

جمهوری خواهان و دموکرات‌ها در برخی از اصول مواضع مشخص و ساختاری دارند. برای مثال در مورد حمایت از موجودیت دولت اسرائیل و امنیت اسرائیل هر دو حزب یک نظر واحد دارند، هر چند ممکن است روش‌های متفاوتی را برای این هدف دنبال کنند، اما دیدگاه آن‌ها مشترک است.

ترمپ خود را شدیدترین طرفدار اسرائیل در طول تاریخ ایالات متحده» عنوان کرده است. او در سال ۲۰۱۸، به عنوان رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، واقعا بسیاری از آرزوهای دیرینه اسرائیل را برآورده ساخت، مثلا سفارت ایالات متحده را از تل ابیب به بیت المقدس یا اورشلیم منتقل کرد. بقیه کشورها، از جمله آلمان، با اشاره به وضعیت حل نشده بیت المقدس شرقی بر اساس قوانین بین‌المللی، تا حال از انجام این کار خودداری کرده‌اند.

امریکا از ماه مارس ۲۰۱۹ به این طرف بلندی‌های جولان متعلق به سوریه را، که اسرائیل آن را به قلمرو خود ضمیمه کرده است، به عنوان سرزمین اسرائیل به رسمیت شناخت. اندکی پس از آن، جرد کوشنر، داماد ترمپ و فرستاده ویژه وی برای خاور میانه، طرح صلحی را ارائه کرد که یک طرفه و به ضرر فلسطینیان پنداشته شد.

اسرائیل در خرداد ماه سال ۱۳۴۶-ژوئن ۱۹۶۷، با سه کشور عرب همسایه‌اش وارد جنگ شد: مصر، سوریه و بعدا اردن. حمله به قصد «بازدارندگی» انجام شده بود. پیش از جنگ تشنج در مرزهای اسرائیل بالا گرفته بود و جهان منتظر بود که کشورهای عرب به رهبری مصر به اسرائیل حمله کنند. اسرائیل پیش‌دستی کرد و به مواضع ارتش مصر و سوریه حمله کرد و وقتی اردن به اسرائیلی‌ها حمله کرد، جنگ دامن این کشور را هم گرفت.

اسرائیلی‌ها در جنگ «شش روزه» پیروز شدند و مورد تحسین امریکائی‌ها قرار گرفتند. «جوئل بینین»، استاد بازنشسته تاریخ از دانشگاه استنفورد، می‌گوید از آن زمان «سیاست‌مداران میانه‌رو» در امریکا حامی اسرائیل شدند چرا که به گمان آن‌ها کشور اسرائیل «جبران» حمایت نکردن از یهودیان در جریان هولوکاست است: «غربی‌ها فکر می‌کردند که در قتل عام یهودیان در اروپا می‌توانستند کاری بکنند ولی نکردند.»

بنابر آنچه موسسه نظرسنجی «پیو» در سال ۲۰۲۳ منتشر کرده، ۸۵ درصد از مسیحیان تیشیری در انتخابات به نامزدهای جمهوری خواه رای می‌دهند. اما حمایت از اسرائیل برای دموکرات‌ها هم بی‌حاصل نیست. نزدیک به ۷۰ درصد از یهودیان امریکا حامی این حزب هستند و احتمالا بخشی از آنها به جز مسائل امریکا گوشه چشمی هم به حمایت از اسرائیل دارند.

یهودیان ثروتمندی هم هستند که در مقابل پول‌های هنگفتی به نامزدهای حزب جمهوری خواه کمک می‌کنند. گروه‌های حامی اسرائیل مثل گروه قدرتمند «ایپک» (کمیتة امور عمومی امریکا - اسرائیل) هم هستند که به نامزدهائی از هر دو حزب امریکا کمک می‌کنند که سیاست‌هایشان در جهت منافع اسرائیل است.

از نگاه ناظران در صورتی که ترمپ دوباره رئیس‌جمهور شود، انتظار می‌رود که سیاست او در قبال دولت اسرائیل و جنایت‌های این دولت در غزه و لبنان به‌طور کلی حمایتی از تل‌آویو باشد.

ترمپ همواره حمایت قوی خود را از دولت اسرائیل نشان داده و احتمالاً با تمرکز بر امنیت و حق دفاع این دولت اشغال‌گر، اقدام‌های نظامی گسترده‌تر در برابر مقاومت را تأیید خواهد کرد. ترمپ همچنین ممکن است از دخالت بیش‌تر امریکا در خاور میانه برای تقویت متحدان خود و جلوگیری از قدرتیابی مجدد حماس و حزب‌الله و... حمایت کند.

همچنین ترمپ که در دوران ریاست‌جمهوری قبلی‌اش در راستای منافع دولت اسرائیل، توافق‌نامه‌های صلح آبراهام را پیگیری کرده بود، اخیراً تأکید کرده که شرایط فعلی در خاورمیانه، چشم‌انداز این توافق را تیره‌تر کرده است و در صورت پیروزی، این موضوع را در دستور کار قرار خواهد داد.

بنابراین کارشناسان بر این باورند که در صورت ریاست‌جمهوری دوباره ترمپ، چندین سیاست احتمالی در قبال جنگ دولت اسرائیل علیه غزه و لبنان پیش‌بینی می‌شود: تقویت کمک‌های نظامی و اطلاعاتی به دولت اسرائیل، واسطه‌گری برای پذیرش دولت اسرائیل از سوی کشورهای عربی و نیز استقرار نیروی نظامی در منطقه.

دلیل دیگری که امریکا برای حمایت از اسرائیل دارد این است که این کشور در خاورمیانه «همپیمان اصلی امپراتوری امریکا» است. «جو بایدن» مثل روسای جمهوری پیش از خود، امریکا را یک قدرت امپراتوری جهانی می‌بیند. کتاب «امپراتوری: شیوه‌ای از زندگی» از «ویلیام اپلمن ویلیامز»، تاریخ‌دان امریکائی است که در آن نوشته‌بخشی از هویت امریکائی به دنبال ساخت امپراتوری است. بعد اضافه می‌کند که بخش عمده‌ای از سیاست مداران امریکائی به امپراتوری‌سازی اعتقاد دارند و سیاست‌هایشان بر این اساس شکل گرفته است.

استقبال از ترمپ فقط معطوف به نخست اسرائیل نبوده و مردم این کشور هم تا حد زیادی تمایل به پیروزی ترمپ دارند. یک نظرسنجی که در ماه سپتامبر توسط موسسه سیاست خارجی منطقه‌ای اسرائیل انجام شد، نشان می‌دهد که ۶۸ درصد از اسرائیلی‌ها ترمپ را به عنوان نامزدی می‌بینند که به بهترین وجه در خدمت منافع اسرائیل است. تنها ۱۴ درصد کاملاً هریس، معاون رئیس‌جمهور را انتخاب کردند، با وجود این‌که او بارها حمایت خود را از اسرائیل و حق آن برای دفاع از خود اعلام کرد.

ترمپ ضمناً پرداخت‌ها به «آژانس امدادسانی و کارایی ملل متحد برای اورگان فلسطینی» (اونروا) را به شدت کاهش داد و ورود شهروندان چندین کشور مسلمان به ایالات متحده را دشوارتر ساخت. بالاخره در خزان سال ۲۰۲۰، ایالات متحده امریکا در «پیمان ابراهیم» میانجی‌گری کرد. این پیمان مجموعه‌ای از معاهداتی است که در آن اسرائیل، بیش‌تر از ۷۰ سال پس از تاسیس خود، روابط دیپلماتیک خود را با چندین کشور عربی و شمال آفریقا عادی ساخت.

در بیش از یک سال گذشته، دولت اسرائیل و ارتش اسرائیل به نخست وزیری بنیامین نتان‌یا هو، نوار غزه این متراکم‌ترین نقطه جهان را ویران کرده، بیش از ۴۲ هزار انسان بی‌دفاع و بی‌گناه را کشته، صدها هزار تن زخمی ساخته، دو میلیون و سیصد هزار انسان فلسطینی را آواره و چادرنشین کرده و در معرض قحطی و گرسنگی و بیماری‌های مسری قرار داده است. در این جنایت تاریخی، دولت اسرائیل، دولت‌های غربی و در راس همه امریکا شریک هستند.

«پیمان ابراهیم»

در مبارزه برای ایجاد ثبات در خاورمیانه، رئیس‌جمهور ایالات متحده امریکا، عربستان سعودی را به‌عنوان مهم‌ترین قدرت میانی حوزه خلیج فارس در نظر خواهد گرفت. عربستان سعودی آخرین کشور باقی مانده در نزدیکی اسرائیل است که رسماً این کشور را به رسمیت نمی‌شناسد.

برای ترمپ در دوره ریاست‌جمهوری قبلی‌اش، پادشاهی عربستان سعودی در «پیمان ابراهیم» نقش ارزنده‌ای داشت، و بایدن نیز برای عادی‌سازی روابط عربستان و اسرائیل تلاش‌های فشرده‌ای انجام داد. اما پیش شرط ریاض اینست که ابتدا باید گام‌های جدی برای تشکیل یک کشور فلسطینی برداشته شود.

دموکرات‌های ایالات متحده آمریکا، طرفدار یک رامحل دو دولت هستند و شهرک‌سازی‌های اسرائیل در کرانه باختری رود اردن را، که نقض‌کننده قوانین بین‌المللی است، محکوم می‌کنند، چنان‌چه در دوران بایدن، برخی از شهرک نشین‌های یهودی در فهرست تحریم‌ها قرار گرفتند. این یک تفاوت بنیادی با ترامپ است که از نظر ایدئولوژیک به حکومت راست‌گرا و مذهبی نتانیاهو نزدیک‌تر است، حکومتی که رامحل دو دولت را به‌شدت رد می‌کند.

ایران

دونالد ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری‌اش اقداماتی را علیه ایران انجام داد. او معتقد بود که برجام به نفع ایران تنظیم شده است و منافعی برای آمریکا ندارد، به همین دلیل تصمیم گرفت که از برجام خارج شود. هم ترامپ و هم ونس گفته‌اند که جمهوری اسلامی ایران امروز نسبت به دوران سیاست «فشار حداکثری» ترامپ علیه این کشور در سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱، پول بیشتری دارد. ترامپ، ۱۸ اکتبر، در مصاحبه با برنامه «فاکس و دوستان» در شبکه فاکس‌نیوز، تکرار کرد که در دوران ریاست‌جمهوری او «هیچ‌کس از ایران نفت نمی‌خرد؛ آن‌ها می‌خواستند با آمریکا توافق کنند. اما حالا ۳۰۰ میلیارد دلار پول دارند.»

ترامپ در عین حال بارها اعلام کرده می‌تواند در مدت زمان کوتاهی با ایران به توافق برسد و حتی ممکن است ایران را وارد توافقات ابراهیمی با اسرائیل کند. وی البته جزئیاتی درباره نحوه انجام این کارها ارائه نکرده است. ترامپ در پاسخ به این سؤال که آیا در صورت انتخاب مجدد، برای توافق با ایران دوباره مذاکره خواهد کرد، گفت: «قطعاً این کار را انجام می‌دهم. باید توافق کنیم، چون پذیرش عواقبش در صورت عدم توافق غیرممکن است.»

اقدام دیگر ترامپ هم ترور مقام‌ها و مسئولان ایرانی از جمله اقدام به ترور قاسم سلیمانی بود. این اقدام نتیجه خواست و اراده دولت اسرائیل بود. میان ترامپ و هریس در این زمینه تفاوتی وجود ندارد، همان‌گونه که در دوران رئیس‌جمهوری بایدن هم دیدیم که علاوه بر چندین فرمانده بلندپایه نظامی ایران از جمله سردار عباس نیلفروشان، افرادی مانند اسماعیل هنیه در داخل خاک ایران و رهبران متحد ایران از جمله سیدحسن نصرالله و سیدهاشم صفی‌الدین با چراغ سبز آمریکا توسط اسرائیل ترور شدند. ترامپ هم اگر روی کار بیاید همین روش‌ها ادامه پیدا خواهد کرد، چراکه این اقدام‌ها صرفاً به موضوع موجودیت دولت اسرائیل مربوط است.

وقتی از هریس پرسیده شد به نظرش «بزرگترین دشمن» آمریکا کدام کشور خارجی است، جواب داد: «فکر می‌کنم یک گزینه آشکار به ذهن خطور می‌کند، و آن هم ایران است. دست ایران به خون امریکائی‌ها آلوده است.» هریس با تکرار موضع دولت بایدن مبنی بر جلوگیری از دستیابی ایران به تسلیحات هسته‌ای، اوایل ماه اکتبر اعلام کرد «همه‌ی گزینه‌ها روی میز است» و در عین حال، گفت گزینه‌ترجیحی‌اش دیپلماسی است.

ترامپ نیز، مانند هریس، گفته ایران هرگز نباید به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند. نامزد حزب جمهوری‌خواه، ۲۶ سپتامبر، در یک کنفرانس مطبوعاتی در نیویورک گفت اگر او در قدرت مانده بود ایران «با ما به توافق می‌رسید» و «تنها مسأله، این است که آن‌ها نباید سلاح هسته‌ای داشته باشند.»

هریس، ۲۸ سپتامبر، طی بیانیه‌ای با اشاره به گذشته‌شدن حسن نصرالله، رهبر حزب‌الله و یکی از شرکای نزدیک ایران، گفت نصرالله «تروریستی بود که دستش به خون امریکائی‌ها آلوده بود.»

سازمان‌های اطلاعاتی و انتظامی آمریکا به ترمپ درباره توطئه‌های ایران برای ترور او هشدار داده‌اند و ترمپ از این اطلاعات برای صحبت درباره‌ی عواقب احتمالی و انتقام‌جویی آمریکا علیه ایران در صورت اجرای این توطئه‌ها استفاده نموده. نامزد جمهوری‌خواهان درباره‌ی سوءقصد اخیر علیه خود، در شهر «باتلر» ایالت پنسیلوانیا و شهر «وست پامبیچ» در ایالت فلوریدا، صحبت کرده و گفته «شاید ایران در این سوءقصد‌ها دست داشته باشد و شاید نداشته باشد؛ اما احتمالاً دست دارد»، اگرچه در عین حال به نبود مدرکی مبنی بر دخالت ایران اذعان نموده. او در ادامه اعلام کرد که اگر او رئیس‌جمهور بود و یکی از نامزدهای جمهوری‌خواه یا دموکرات در معرض تهدید بود، «به کشور تهدیدکننده، در این مورد ایران، اطلاع می‌دادم که اگر اقدامی برای آسیب رساندن به این شخص انجام دهید، ما بزرگ‌ترین شهرهایتان و خود کشورتان را ریزش خواهیم کرد.» ترمپ همچنین گفت از آن به بعد «دیگر تهدیدی وجود نمی‌داشت»، اما در حال حاضر، «آن رهبری لازم، و افراد یا رهبران ضروری را نداریم که این کار را انجام بدهند. نامزد حزب جمهوری‌خواه به علاوه، در شبکه‌ی اجتماعی «ایکس» (توییتر سابق) نوشت: «تهدیدهای بزرگی از سوی ایران علیه جان من وجود دارد. کل ارتش آمریکا در حال تماشا و انتظار است. ایران پیشاپیش اقداماتی انجام داده که نتیجه‌بخش نبوده‌اند، اما باز هم تلاش خواهند کرد. وضعیت خوشایندی برای هیچ‌کس نیست... حمله به یک رئیس‌جمهور سابق، برای مهاجم، به معنای «آرزوی مرگ» است.»

ترمپ در سال ۲۰۱۸، از معاهده برجام خارج شد. این معاهده در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما، در ازای لغو تعزیرات علیه ایران، منعقد شده بود.

دونالد ترمپ در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷ از برجام خارج شد. همچنین فشار حداکثری را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کند. سیاستی که تحریم‌های پیچیده و همه‌جانبه‌ای را شامل می‌شد.

ترمپ حتی در زمان ریاست جمهوری خود استراتژی فشار شدید بر جمهوری اسلامی ایران را دنبال می‌کرد تا این کشور را به ترک فعالیت‌های خصمانه از جمله علیه ایالات متحده آمریکا و ادار سازد. او بدین منظور فشارهای شدید اقتصادی را علیه تهران اعمال کرد و در آغاز سال ۲۰۲۰، دستور حمله هدفمند هواپیمای بدون سرنشین را برای کشتن قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس را صادر کرد.

جیمز دیوید ونس، نامزد معاونیت ترمپ در انتخابات پیشرو، در جریان مبارزات انتخاباتی از این اقدام ستایش کرد: «برای وارد کردن یک ضربه به ایرانی‌ها، باید آن‌ها را محکم کوبید.»

ترمپ فشار اقتصادی بر ایران را افزایش خواهد داد. ایران دیگر همانند سال‌های اخیر، قادر به فروش نفت نخواهد شد. ترمپ با ترکیبی از فشارهای سیاسی، اقتصادی و نظامی، تلاش خواهد کرد تا جمهوری اسلامی ایران را به سازش‌های گسترده مجبور خواهد ساخت.

هریس در سخنرانی‌هایش تا کنون خود را میانه رو نشان داده است، چنانچه او از یک سو بر حق اسرائیل برای دفاع از خود تاکید کرده و همزمان از کشته شدن «بیش از حد» غیرنظامیان ابراز تاسف کرد. هریس خواستار کاهش تنش‌ها و یک آتش‌بس در نوار غزه و همچنان لبنان شد.

دونالد ترمپ، روز چهارشنبه با اشاره به این موضوع در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «تهدیدهای بزرگی علیه جان من از سوی ایران صورت گرفته است. کل ارتش ایالات متحده حواس‌شان هست و مراقب هستند. ایران قبلاً اقداماتی انجام داده بود که نتیجه نداد، اما آن‌ها دوباره تلاش خواهند کرد.»

وی در ادامه نوشت: «چنین شرایطی خوشایند هیچ‌کس نیست؛ دور و اطراف من پر شده از پرسنل امنیتی، تفنگ و سلاح. تا به حال این (حجم از حفاظت) را ندیده‌ام. از کنگره تشکر می‌کنم که به اتفاق آرا بودجه بیشتری را برای این منظور به

سرویس مخفی اختصاص داد - هیچ کس رای «منفی» نداد و کاملاً از حمایت دو حزب برخوردار شد. خوشحالم که می بینم جمهوری خواهان و دموکرات ها در در مورد یک موضوع متحد می شوند. حمله به رئیس جمهور سابق یک آرزوی مرگ برای مهاجم است!»

در اوایل ماه جاری میلادی، یک مرد پاکستانی که ادعا می شود با ایران ارتباط دارد، در رابطه با توطئه ترور یک سیاستمدار امریکائی متهم شد. این توطئه ترور ظاهراً در پاسخ به ترور قاسم سلیمانی، فرمانده عالی رتبه نظامی جمهوری اسلامی ایران توسط امریکا در سال ۲۰۲۰ بوده است. این مرد اتهامات وارد شده علیه خود را رد کرد. به گفته یک منبع مطلع، این متهم از ترمپ به عنوان یک هدف احتمالی یاد کرده است، اما به طور مشخص این توطئه را به عنوان طرحی برای ترور رئیس جمهور سابق تصور نکرد.

دونالد ترمپ پیش تر در روز ۲۵ ژوئیه در شبکه اجتماعی خود به نام سوشال تروث گفته بود که اگر ایران دست به «ترور رئیس جمهور ترمپ» بزند که همیشه احتمالش هست، امیدوارم امریکا ایران «را از روی زمین محو کند - و اگر این اتفاق نیفتد، رهبران امریکا ترسهای بی رحم تلقی خواهند شد.»

سازمان های دولتی ایالات متحده هفته گذشته نیز گزارش دادند که هکرهای ایرانی ایمیل های حاوی مطالب سرقت شده از ستاد انتخاباتی رئیس جمهور سابق جمهوری خواه را برای افرادی در ستاد انتخاب جو بایدن، رئیس جمهور دموکرات، ارسال کرده بودند. این اقدام بخشی از تلاش گسترده تر ادعائی تهران برای مداخله در انتخابات امریکا تلقی می شود. ایالات متحده امریکا در ماه اوت ایران را به راه اندازی عملیات سایبری علیه مبارزات انتخاباتی هر دو نامزد ریاست جمهوری امریکا متهم کرد. ایران این اتهامات را رد کرد.

اروپا

ترمپ با وضع یا تشدید تعرفه واردات از چین و کشورهای عضو اتحادیه اروپا تلاش خواهد کرد تا علاوه بر درآمدزایی، صنایع و بازار کار امریکا را رونق دهد. این رویکرد ترمپ باعث می شود که اختلاف ها میان امریکا و متحدانش به ویژه در اروپا و حتی کانادا شکل بگیرد و این رویه باعث می شود تا ایجاد اجماع میان واشنگتن و متحدانش در عرصه بین المللی مشکل تر شود و این فقدان اجماع در غرب می تواند به نفع ایران باشد.

در دوران ریاست جمهوری دونالد ترمپ، ایالات متحده امریکا از توافق نامه آب و هوایی پاریس، تعرفه های جدیدی را بر فولاد و آلومینیوم اروپا وضع کرد، بر اروپائی ها به دلیل سهم پائین آن ها در پرداخت هزینه های ناتو تاخت، با سیاست هایش سازمان تجارت جهانی را تضعیف کرد، از برکسیت حمایت کرد و رویکرد «چندجانبه گرایی» را که یک رویکرد بسیار ارزشمند اروپائی برای مقابله با چالش های جهانی محسوب می شد، به چالش کشید.

او حتی متحدان اروپائی کشورش را در کنار چین «دشمنان تجارت» نامید و با ستایش های وقت و بی وقتش از روسیه، اسباب ترس و نگرانی مردم را هم در ایالات متحده و هم در اروپا فراهم کرد.

سودا دیویدویلپ، از «بنیاد جرمن مارشال امریکا» می‌گوید: «دونالد ترمپ آشکارا به اروپا بی‌اعتنائی می‌کند؛ تا کنون هیچ رئیس جمهوری در امریکا، متحدان اروپائی‌اش را دشمن نخوانده بود.»

در این دوران، برخی از کشورهای اروپائی بیش از دیگران هدف خشم ترمپ قرار گرفتند. آلمان که از اول ماه ژوئیه هم ریاست دوره‌ای شورای امنیت سازمان ملل متحد و هم ریاست شورای اتحادیه اروپا را برعهده دارد، از جمله کشورهای بود که بیش از دیگران هدف انتقادات ترمپ قرار گرفت.

روابط برلین و واشنگتن در این اواخر حتی سردتر نیز شد؛ یعنی زمانی که خانم مرکل در ماه ژوئن به دلیل نگرانی از شیوع کرونا، دعوت امریکا را برای شرکت در نشست گروه ۷ به میزبانی واشنگتن رد کرد. اندکی پس از آن دونالد ترمپ اعلام کرد شمار نظامیان امریکائی مستقر در آلمان را تا رقم ۱۲ هزار نیرو کاهش خواهد داد.

دونالد ترمپ در دوره چهارساله ریاست جمهوری، دوستانی هم در قاره اروپا برای خود پیدا کرد. ویکتور اوربان، نخست وزیر مجارستان که به داشتن دیدگاه‌های ضد مهاجرتی مشهور است، آشکارا از انتخاب مجدد او حمایت کرده است.

لهستان نیز که به لطف ائتلاف برلین و واشنگتن، توانست میزبان شمار قابل توجهی از نظامیان امریکائی تخلیه شده از آلمان شود، از ریاست جمهوری ترمپ سود برده است. این کشور همچون ایالات متحده از مخالفان پروژه بحث برانگیز «نورداستریم ۲» و بهر برداری از خط لوله انرژی میان آلمان و روسیه است.

با نزدیک شدن به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ امریکا و احتمال بازگشت دونالد ترمپ به قدرت، گمانه‌زنی‌ها درباره تشدید یک جنگ تجاری بین اتحادیه اروپا و امریکا در دوره چهار ساله ریاست جمهوری او بیش‌تر شده است.

وقوع یک جنگ تجاری میان اروپا و امریکا می‌تواند تأثیرات قابل توجهی بر اقتصاد آلمان بگذارد، زیرا واشنگتن یکی از بزرگترین شرکای تجاری برلین است.

ترمپ پیش‌تر وعده داده است که در صورت بازگشت به قدرت، ممکن است تعرفه‌های وارداتی را به ۱۰ درصد یا حتی ۲۰ درصد برای اتحادیه اروپا افزایش دهد.

بر اساس داده‌های پایگاه داده تجارت سازمان ملل متحد (Comtrade)، در سال ۲۰۲۳ ارزش صادرات آلمان به امریکا حدود ۶۵.۱۷۱ میلیارد دالر (معادل ۷۵.۱۵۸ میلیارد یورو) بوده است. از سوی دیگر، ارزش صادرات امریکا به آلمان در این سال حدود ۴۷.۷۶ میلیارد دالر (معادل ۷۰.۷۰ میلیارد یورو) بوده است.

کشورهای اروپائی در دوره قبلی ریاست جمهوری دونالد ترمپ، زمانی که ایالات متحده از توافق برجام با ایران خارج شد و به طور یکجانبه تحریم‌ها را بازگرداند، غافلگیر شدند و اکنون مقامات اروپائی بیم آن را دارند که یک تصمیم مشابه در مورد روسیه بتواند تلاش‌های غرب برای منزوی کردن مسکو را از بین ببرد.

این تعرفه‌ها می‌تواند تولید ناخالص داخلی اتحادیه اروپا را تا ۵.۱ درصد یعنی حدود ۲۶۰ میلیارد یورو کاهش دهد. بسیاری از کارشناسان در عین حال نگران روند کاهش نرخ بهره از سوی بانک مرکزی اروپا، تضعیف یورو و خطر رکود اقتصادی نیز هستند. این در حالی است که هزینه‌های دفاعی همزمان با جنگ اوکراین می‌تواند بیش از پیش فشار مالی به دولت‌های عضو اتحادیه اروپا وارد کند.

به همین دلیل اکثر تحلیل‌گران بر این باور هستند که پیروزی دونالد ترمپ به دلیل وضع تعرفه‌های ۱۰ درصدی تبعاتی منفی برای اقتصاد اتحادیه اروپا به همراه خواهد داشت.

تأثیر درازمدت جنگ تجاری بین قدرت‌های اصلی در دو سوی اقیانوس اطلس می‌تواند به کاهش بیش‌تر نرخ بهره از سوی بانک مرکزی اروپا منجر شود.

از سوی دیگر، فشار کسری بودجه در اتحادیه اروپا در دراز مدت اثر منفی ایجاد خواهد کرد. این در حالی است که کاهش اعتماد به سرمایه‌گذاری به دلیل افزایش ریسک ژئوپولیتیک را نیز باید در نظر گرفت.

اما با توجه به اظهارات متناقض ترمپ درباره تایوان، رهبری پکن و سیاست‌های تجاری و صنعتی با این کشور، موضع او درباره چین چندان قابل پیش‌بینی نیست.

ترمپ در اواخر تابستان در مصاحبه‌ای با فاکس نیوز درباره رابطه‌اش با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین گفت: «هیچ منتقدی بزرگتر از من در برابر چین وجود ندارد.» او افزود: «اما من برای چین و رئیس‌جمهور شی احترام قائلم و رابطه خوبی با آن‌ها داشتم» و اظهار داشت که در آینده نیز روابط خوبی با این کشور برقرار خواهد کرد.

در مقابل اما، کامالا هریس بارها حمایت امریکا از تایوان را تأیید کرده و درباره لزوم احترام به حقوق بشر در چین با صراحت بیش‌تری صحبت کرده است.

در سال‌های اخیر چین به‌طور هم‌زمان رقیب اقتصادی، شریک و رقیب نظام‌مند اتحادیه اروپا بوده است؛ اگرچه تنش‌ها رو به افزایش است، هر دو طرف وابستگی اقتصادی بالایی به یکدیگر دارند.

میزان واردات اتحادیه اروپا از چین در سال ۲۰۲۳ بسیار بیش‌تر از صادراتش به این کشور بوده است؛ به طوری که تراز تجاری بین اتحادیه اروپا و چین با کسری ۲۹۲ میلیارد یورو مواجه شد. آمارها نشان می‌دهد که تجهیزات مخابراتی و ماشین‌آلات برقی از جمله عمده‌ترین کالاهای وارداتی در آن سال بوده‌اند.

جنگ روسیه و اوکراین

علاوه بر این، ترمپ اعلام کرده که ممکن است کمک‌های نظامی امریکا به اوکراین را قطع کند و کشورهای اروپایی را مجبور کند که خود وارد عمل شوند. امریکا در حال حاضر سالانه حدود ۴۰ میلیارد یورو (یا ۲۵.۰ درصد تولید ناخالص داخلی اتحادیه اروپا) برای حمایت از اوکراین اختصاص می‌دهد. در نتیجه، برآورده کردن نیاز به هزینه‌های دفاعی ۲ درصدی تولید ناخالص داخلی ناتو و جبران کاهش احتمالی کمک‌های نظامی امریکا می‌تواند سالانه معادل ۵.۰ درصد تولید ناخالص داخلی اتحادیه اروپا هزینه داشته باشد.

احتمالاً دونالد ترمپ به‌عنوان رئیس‌جمهور امریکا، دنبال خاتمه جنگ اوکراین خواهد بود و اگر در این امر توفیق پیدا کند فشارهائی هم که به بهانه حمایت ایران از روسیه در جنگ وارد می‌شود، کاهش پیدا خواهد کرد.

دونالد ترمپ به دلیل رابطه نزدیکی که با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه دارد و به دلیل حضور اقتصادی ترمپ، حتی قبل از ریاست‌جمهوری دوره قبلش در روسیه، علاقه‌مند است که جنگ اوکراین را به‌نحوی به پایان برساند، چراکه فشارهای اقتصادی جنگ اوکراین بر امریکا هم زیاد است.

دونالد ترمپ اعلام کرده است که کمک‌های نظامی امریکا به اوکراین را متوقف خواهد کرد و مسئولیت برطرف کردن این شکاف بر عهده اروپا قرار خواهد گرفت.

با توجه به این که ایالات متحده در حال حاضر سالانه ۴۰ میلیارد یورو (یا تقریباً ۲۵.۰ درصد از تولید ناخالص داخلی اتحادیه اروپا) را به حمایت اوکراین اختصاص می‌دهد، دولت‌های اروپایی احتمالاً مجبور خواهند شد بودجه دفاعی خود را افزایش دهند.

ترمپ در جریان مبارزات انتخاباتی خود به دفعات به این موضوع اشاره کرده است که در صورت پیروزی در انتخابات ۵ نوامبر، کمک‌های نظامی به اوکراین را متوقف می‌کند یا به‌طور چشمگیری کاهش می‌دهد. او از گفتن این که می‌خواهد اوکراین در جنگ پیروز شود امتناع ورزیده و تا آنجا پیش رفته که ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین را به دلیل کمک به شروع درگیری سرزنش کرده است.

ترمپ ممکن است کمک‌های نظامی به اوکراین را کاهش دهد و تلاش کند تا از فشارهای مالی بر آمریکا بکاهد. او احتمالاً به دنبال توافق‌های دیپلماتیک مستقیم با روسیه خواهد بود و تمایلی به ادامه کمک‌های نظامی گسترده ندارد، مگر این که تهدید مستقیمی متوجه آمریکا باشد.

ترمپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود در عمل نشان داد که تمایل دارد تا از طریق «دیپلماسی شخصی» با برخی رهبران جهان، اختلاف‌ها را حل کند که نمونه آن دیدار تاریخی وی با «کیم جونگ اون» رهبر جوان کره شمالی بود. ترمپ در دولت احتمالی آتی خود نیز احتمالاً به دنبال توافق مستقیم با «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه خواهد بود تا راهکاری برای پایان بحران بیابد. این توافقات می‌توانند شامل کاهش تحریم‌ها یا محدودیت‌های دیگر علیه روسیه باشند که می‌تواند روسیه را به کاهش تشنج‌ها ترغیب کند.

پایگاه خبری «هیل» در این باره نوشت که ترمپ قول داده است که جنگ اوکراین را در صورت پیروزی در انتخابات، قبل از ورود به دفترش در کاخ سفید در ژانویه به پایان خواهد رساند. او جزئیات چندانی درباره چگونگی این کار ارائه نداده است، اما یادآور شد که رابطه دوستانه‌اش با پوتین می‌تواند در رسیدن به این هدف کمک کند. همچنین یک‌جانبه‌گرایی ترمپ و فشار وی بر متحدان دیرینه اروپایی در دولت قبلی آمریکا باعث شده که سران بروکسل نسبت به ورود مجدد وی نگران باشند.

به گزارش «رویترز»، وقتی از اوکراین و امنیت اروپا صحبت به میان می‌آید، بسیاری از مقام‌های اروپایی می‌گویند که با توجه به روابط متلاطم اروپا و آمریکا در دوره قبلی ترمپ از روی کار آمدن مجدد وی نگران هستند. آن‌ها می‌گویند هر گونه پایان دادن به جنگ اوکراین که «ولادیمیر پوتین» آن را یک پیروزی می‌داند، می‌تواند رئیس‌جمهور روسیه را برای حمله به یک کشور عضو ناتو متمایل کند. یک مقام ارشد امنیتی در کشور آلمان در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفته بود که روسیه تا پایان این دهه به یک کشور عضو ناتو حمله خواهد کرد. این در حالی است که پوتین در سخنانش به صراحت گفته است مسکو قصد حمله به هیچ کشوری را ندارد.

در هفته‌های اخیر، رویترز با بیش از ۲۰ مقام ارشد اروپایی در مورد تأثیر نتیجه انتخابات آمریکا بر جنگ اوکراین صحبت کرده است. بسیاری از مقام‌های اروپایی که بیش‌تر آن‌ها به‌طور ناشناس مصاحبه کردند، از این مسأله اطمینان دارند که به‌خاطر غیرقابل پیش‌بینی بودن ترمپ نگران روی کار آمدن دوباره او هستند.

ناتو

پیروزی ترمپ همچنین احتمالاً فشارهای دفاعی و امنیتی جدیدی را بر اروپا وارد خواهد کرد. ترمپ به‌طور مداوم از اعضای ناتو خواسته تا تعهدات هزینه‌های دفاعی ۲ درصدی تولید ناخالص داخلی خود را برآورده کنند. در حال حاضر،

اعضای اتحادیه اروپا حدود ۷۵.۱ درصد از تولید ناخالص داخلی را برای دفاع هزینه می‌کنند که برای رسیدن به این هدف به افزایش ۲۵.۰ واحد درصدی نیاز است.

دستیابی به هدف اختصاص دو درصد هزینه تولید ناخالص داخلی به امور نظامی در ناتو، در کنار جبران کاهش حمایت ایالات متحده، می‌تواند ۵.۰ درصد از تولید ناخالص داخلی را سالانه به سمت امور نظامی هدایت کند و به بار مالی اتحادیه اروپا اضافه کند.

با این حال، اقتصاددانان گلدمن ساکس هشدار می‌دهند که افزایش هزینه‌های دفاعی اروپا چندان هم به رونق اقتصادی کمک نخواهد کرد.

دونالد ترامپ در دور نخست ریاست‌جمهوری‌اش از اروپایی‌ها خواست تا سهم بیشتری از بودجه خود را به امور دفاعی و نظامی اختصاص دهند تا میزان فشار مالی عضویت در ناتو و حمایت نظامی از اروپا از دوش امریکا برداشته‌شود.

مسئله این است که در سال‌های اخیر همواره بودجه دفاعی پائین اروپا موضوع انتقاد دولت‌های هر دو حزب ایالات متحده امریکا بوده است. با این حال، پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، اعضای ناتو، از جمله آلمان، بودجه دفاعی خود را افزایش داده‌اند. پیش‌بینی می‌شود امسال ۲۳ عضو از ۳۲ عضو ناتو به هدف اختصاص ۲ درصد تولید ناخالص داخلی برای هزینه‌های دفاعی برسند، این در حالی است که یک دهه پیش تنها سه کشور به این هدف رسیده بودند.

اما در این بین ترامپ در دوره پیشین ریاست‌جمهوری خود تهدید کرده بود که کشورهایی را که «بدهی‌شان را پرداخت نمی‌کنند» رها خواهد کرد. سخنان تهدیدآمیز ترامپ کشورهایی مانند استونی، لتونی، لیتوانی و لهستان را که از نظر جغرافیایی نزدیک‌تر به روسیه قرار دارند را نگران کرده است. آن‌هم در شرایطی که بایدن در سفر اخیر خود به برلین و در دیدار با رهبران آلمان، فرانسه و بریتانیا، بر اهمیت تداوم حمایت از اوکراین تأکید کرده بود.

ترامپ در آن زمان ارتباط نزدیکی با روسیه پوتین داشت و دوره ریاست‌جمهوری ترامپ باعث تشنج بین امریکا و ناتو شد، زیرا او تعهد امریکا برای دفاع از متحدانی که به حد کافی هزینه‌های دفاعی نمی‌پردازند را زیر سؤال برد و اصل دفاع متقابل در این پیمان را به چالش کشید. ترامپ حتی در همین کارزار تبلیغاتی اخیر خود نیز هشدار داد که اگر دوباره انتخاب شود، از دفاع از کشورهایی که در هزینه دفاعی ناتو مشارکت نمی‌کنند، خودداری خواهد کرد و اتفاقاً گفت که روسیه می‌تواند «هر کاری که دلش می‌خواهد» در آن کشورها انجام دهد.

بسیاری بر اساس همین رویکرد ترامپ معتقد هستند او برای روسیه پوتین، رئیس‌جمهور بهتری محسوب می‌شود.

چین و مسئله تایوان

با توجه به تغییرات سریع در مناسبات بین‌المللی و افزایش رقابت میان امریکا و چین، تایوان به یکی از مهم‌ترین موضوعات سیاست خارجی ایالات متحده در آستانه انتخابات ۲۰۲۴ این کشور تبدیل شده است.

ترامپ در دوره اول ریاست‌جمهوری خود نشان داد که با راه انداختن جنگ تعرفه‌ای-تجاری علیه پکن و حمایت از تایوان نشان داد که عزم جدی برای فشار بر چین دارد. ترامپ در سال ۲۰۱۶، اندکی پس از پیروزی در انتخابات با «تسای اینگ ون» رئیس وقت تایوان، صحبت کرد؛ این اقدام که نشان‌دهنده تغییر سیاست‌های رسمی امریکا و

نوعی هشدار به چین در مورد حمایت امریکا از تایوان محسوب می‌شد، خشم پکن را برانگیخت و تایپه را امیدوار کرد.

ترمپ در طول ریاست‌جمهوری خود جنگ تجاری با چین را آغاز کرد و سیاست‌های اقتصادی و امنیتی سخت‌گیرانه‌ای در قبال این کشور اتخاذ کرد. این سیاست‌ها به طور غیرمستقیم بر روابط امریکا با تایوان نیز تأثیر گذاشت. حمایت‌های نظامی از تایوان، فروش تجهیزات نظامی و تقویت همکاری‌های امنیتی و اقتصادی با این کشور در دوره ترمپ افزایش یافت.

پیش‌بینی می‌شود که ترمپ سیاست‌های پیشین خود در قبال تایوان را ادامه خواهد داد و ممکن است اقدامات بیش‌تری در جهت تقویت روابط نظامی و اقتصادی با تایوان انجام دهد. همچنین، به‌نظر می‌رسد که ترمپ تمایل دارد فشار بر چین را بیش‌تر کند و از تایوان به‌عنوان یک ابزار برای تقویت موقعیت امریکا در برابر چین استفاده کند.

سرنوشت بحران اوکراین و روابط با قاره اروپا

در صورت پیروزی هریس در انتخابات پیش رو، انتظار می‌رود که کمک‌های نظامی به اوکراین ادامه یابد اما ممکن است بر استفاده از دیپلماسی و مذاکرات تأکید بیش‌تری داشته باشد تا از درگیری مستقیم با روسیه پرهیز کند. پایگاه خبری «هیل» در آستانه انتخابات گزارشی در خصوص مواضع نامزدهای انتخاباتی امریکا در قبال بحران اوکراین گزارشی منتشر کرد و درباره رویکرد نامزد حزب دموکرات در این زمینه نوشت که کاملاً هریس از زمان حمله روسیه در فوریه ۲۰۲۲ به‌طور کامل از موضع رئیس‌جمهور بایدن در قبال اوکراین به شدت دفاع کرده است. ضمن آنکه وی قبل از دیدار سپتامبرش با زلنسکی هم گفت: حمایت من از مردم اوکراین استوار است.

هریس افزود: من به ایستادن در کنار اوکراین افتخار می‌کنم. من به ایستادن با اوکراین ادامه می‌دهم. من کار خواهم کرد تا اطمینان حاصل کنم که اوکراین در این جنگ پیروز می‌شود.

طبق این گزارش، هریس مدعی شده است که اگر پوتین در اوکراین پیروز شود، به کشورهای اروپایی بیش‌تری حمله خواهد کرد. وی حتی در یک مصاحبه با برنامه «۶۰ دقیقه» سی‌بی‌اس در اوایل این ماه، اظهار داشت که در زمینه پایان دادن به جنگ، بدون اوکراین با پوتین ملاقات و مذاکره نخواهد داشت.

دولت هریس، هماهنگی امریکا با کشورهای اروپایی و ناتو می‌تواند در جهت کنترل بحران اوکراین و کاهش هزینه‌های نظامی و اقتصادی امریکا مؤثر باشد. ضمن این‌که به‌نظر می‌رسد هریس نیز از سیاست‌های تحریمی بایدن در قبال روسیه حمایت خواهد کرد و در تلاش برای ایجاد فشار اقتصادی بر این کشور خواهد بود؛ تحریم‌هایی که برخلاف تبلیغات و جوسازی‌های غربی تأثیر چندانی بر اقتصاد داخلی روسیه و بازیگری مسکو در معادلات منطقه‌ای و بین‌المللی نگذاشته‌است.

شکست چهار سال پیش ترمپ و بازگشت مجدد او

لازم به یادآوری است که دوره اول ریاست‌جمهوری او با هرج و مرج و محکومیت به پایان رسید، حتی از سوی اعضای حزب خودش.

برایان لانزا، که از زمان آغاز کارزار انتخاباتی ترمپ در سال ۲۰۱۶ مشاور سیاسی او بوده، می‌گوید: «او زمین می‌خورد و با تمرکز دوچندان بلند می‌شود. فکر نمی‌کنم این بازگشت او جای تعجب داشته باشد.»

چهار سال پیش ترمپ فردی شکست خورده به نظر می‌رسید. رقیب دموکراتش، جو بایدن، با فاصله زیادی در تعداد آرای الکترال، او را در رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ شکست داده بود.

دادگاه‌ها تلاش‌های او برای به چالش کشیدن نتایج آن انتخابات را رد کردند. تجمع آخرین لحظه‌ای او، که در آن حامیانش را تشویق کرد به سوی کنگره امریکا بروند، در حالی که قانون‌گذاران در حال تأیید نتایج انتخابات بودند، به حمله خشونت‌آمیزی منجر شد که افراد حاضر را در ساختمان کنگره را نگران جان و امنیتشان کرد و صدها نیروی پولیس در آن زخمی شدند.

بتسی دواس، وزیر آموزش و الین چاو، وزیر ترابری، از جمله مقام‌های دولت ترمپ بودند که در اعتراض به این وقایع استعفا کردند. دواس در نامه استعفای خود به رئیس جمهور نوشت: «هیچ شکی نیست که سخنان شما بر این وضعیت تأثیر داشته و این نقطه تغییر مسیر من است.»

حتی سناتور لیندسی گراهام، یکی از نزدیکترین متحدان ترمپ از کارولینای جنوبی نیز راهش را از رئیس جمهور جدا کرد.

او در صحن مجلس سنا گفت: «تنها چیزی که می‌توانم بگویم این است که روی من حساب نکنید. دیگر کافی است.» موج دور شدن از ترمپ به دنیای تجارت هم رسید، جایی که ده‌ها شرکت بزرگ - از جمله امریکن اکسپرس، مایکروسافت، نایکی و والگرنیز - اعلام کردند که حمایت خود را از جمهوری‌خواهانی که نتایج انتخابات ۲۰۲۰ را به چالش کشیده بودند، متوقف می‌کنند.

در روز مراسم تحلیف بایدن، ترمپ برخلاف ۱۵۲ سال سنت حضور رئیس جمهور پیشین در این مراسم را شکست و به جای آن صبح زود همان روز به همراه تعدادی از نزدیکترین دستیاران و اعضای خانواده‌اش به عمارت شخصی خود در مارالاگو فلوریدا پرواز کرد.

به گفته مریدیت مک‌گرا، نویسنده کتاب «ترمپ در تبعید» که درباره دوران پس از ترک کاخ سفید است، ترمپ در آن زمان دلخور و ناراضی بود.

«او عصبانی و ناامید بود، و بدون آن که برنامه‌ای برای آینده سیاسی خود داشته باشد، نمی‌دانست روزهایش را چگونه بگذراند.»

پوشش رسانه‌ای و فضای گفت‌وگوهای سیاسی آن دوره، بازتابی از این بلاتکلیفی نسبت به آینده او بود. بعد از شکست آشکار در انتخابات و صحنه‌های هرج و مرج در کنگره، برخی اعتقاد داشتند که ترمپ قطعاً هیچ راه بازگشتی نخواهد داشت.

در یکی از مقالات وبسایت هیل آمده بود: «و به این ترتیب، دوران جسورانه، آتشین و گاهی درخشان سیاسی دونالد جی ترمپ به پایان می‌رسد.»

تیتز فرعی یکی از مقالات نیویورک تایمز در ژانویه ۲۰۲۱ این بود: «آزمایش وحشتناک به پایان رسیده است.» تیتز اصلی مطلب حتی صریح‌تر بود: «رئیس جمهور دونالد جی ترمپ: پایان.»

اما قبل از آن‌که ترمپ در روز تحلیف بایدن به فلوریدا برود، به آنچه قرار بود بعداً رخ بدهد، اشاره کرد. او در سخنان خود خطاب به حامیانش در محوطه یک پایگاه نیروی هوایی در مریلند گفت: «ما شما را دوست داریم. ما به‌نوعی باز خواهیم گشت.»

یک هفته بعد روشن شد که ترمپ نیازی نخواهد داشت مدت زیادی برای اعمال نفوذ سیاسی خود صبر کند. حزب جمهوری‌خواه به سمت او بازگشت.

کوین مکارتی، نماینده کنگره از کالیفرنیا و رهبر جمهوری خواهان در مجلس نمایندگان، به مارالاگو رفت و در کنار ترامپ لبخند زان عکس گرفت.

بعد از حمله ۶ ژانویه، مکارتی گفته بود که ترامپ در شورش علیه کنگره «مسئولیت دارد» و پیشنهاد داده بود که کنگره او را به دلیل رفتار هایش رسماً توبیخ کند. اما حالا او در عمارت شخصی ترامپ وعده می‌داد که با رئیس جمهور سابق همکاری کند تا جمهوری خواهان بتوانند اکثریت کنگره را در انتخابات میان دوره‌ای سال ۲۰۲۲ به دست آورند.

حتی در حالی که مجلس سنا به رهبری دموکرات‌ها در حال آماده‌سازی برای برگزاری محاکمه استیضاح ترامپ بود، دیدار مکارتی با ترامپ نشان می‌داد که یکی از قدرتمندترین جمهوری خواهان کنگره، همچنان به رئیس جمهور سابق به‌عنوان یک فرد تعیین‌کننده در قدرت نگاه می‌کند.

مک‌گرا می‌گوید: «دیدار مکارتی در واقع در را به روی ترامپ باز کرد.»

«این اقدام به جمهوری خواهانی که از ترامپ انتقاد کرده بودند مجوز داد تا او را ببخشند و به کارشان ادامه دهند.» استیضاح دوم ترامپ در ژانویه ۲۰۲۱ در مجلس نمایندگان آغاز شد، اما سنا رای به تبرئه او داد. بیشتر جمهوری خواهان - از جمله برخی از منتقدان سرسخت او مانند میچ مک‌کانل، رهبر اقلیت - علیه محکومیتی رای دادند که می‌توانست ترامپ را از نامزدی در دوره‌های بعدی انتخابات منع کند.

مک‌کانل رفتار ترامپ در ۶ ژانویه را «قصور شرم‌آور در انجام وظیفه» توصیف کرد، اما تصمیم گرفت از برداشتن گامی که می‌توانست به‌طور قطعی به دوران فعالیت سیاسی رئیس جمهور سابق پایان دهد، پرهیز کند؛ شاید به دلیل ترس از این که دوران رهبری سیاسی خودش نیز با این کار به پایان برسد.

جمهوری خواهان، همچنین نگران بودند که رئیس جمهور سابق ممکن است حزبی سوم راه‌اندازی کند که باعث کاهش حمایت از جمهوری خواهان شود. دستیاران نزدیک ترامپ هم کمکی به برطرف کردن این نگرانی‌ها نکردند.

در آن زمان جیسون میلر، مشاور رسانه‌ای و ارتباطات ترامپ، در مصاحبه‌ای با فاکس نیوز گفت: «این کاملاً به جمهوری خواهان بستگی دارد که آیا این مسأله به صورت جدی‌تر مطرح شود یا نه.»

رئیس جمهور دوره یک ماهه بعد از آن را در حاشیه امن عمارت مارالاگو گذراند و تنها برای بازی گلف یا شام خصوصی بیرون رفت.

در پایان ماه فوریه، زمانی که هیاهوی ۶ ژانویه تا حدی فروکش کرده بود، او آماده بود که در اولین رویداد عمومی خود حاضر شود.

ترامپ در مرکز همایش‌های یک هتل بزرگ، در میان هزاران هوادار پرشور خود سخنرانی کرد. او گفت: «من امروز در برابر شما ایستاده‌ام تا اعلام کنم که سفر شگفت‌انگیزی که با هم آغاز کردیم، هنوز به پایان نرسیده است.»

او در آنجا به‌طور مبهم اشاره کرد که ممکن است دموکرات‌ها را «برای بار سوم» در سال ۲۰۲۴ شکست دهد. نظرسنجی رسمی شرکت‌کنندگان در آن کنفرانس، تنها تأییدی بود بر آنچه تا آن زمان کاملاً روشن شده بود. ۶۸ درصد از پاسخ‌دهندگان گفتند که ترامپ باید دوباره نامزد شود. ۵۵ درصد گفتند که در رقابت مقدماتی جمهوری خواهان به او رای خواهند داد که بیش از دو برابر نفر دوم، یعنی ران دستنیس، فرماندار فلوریدا بود.

مریدیت مک‌گرا، نویسنده کتاب «ترامپ در تبعید»، می‌گوید: «ترامپ و تیمش خیلی نگران آن سخنرانی بودند. وقتی او با چنین استقبال مثبتی روبرو شد، لحظه‌ای بسیار مهم برای ترامپ و متحدانش رقم خورد.»

پس از یک وقفه کوتاه، ترمپ دوباره جریان پیوسته ایمیل‌های جمع‌آوری کمک‌های مالی به حامیان خود را فعال کرد و تجمع‌های پر سر و صدای خود را از سر گرفت.

او در یک گردهمایی در ماه ژوئن آن سال در ایالت اوهایو پرسید: «آیا دلتان برای من تنگ شده؟» جمعیت با فریادهای تشویق خود پاسخ مثبت دادند.

او هم گفت: «دل‌شان برای من تنگ شده است.»

تا آن زمان نیروهای نظامی امریکا به صورت شتاب‌زده‌ای از افغانستان خارج شده بودند که منجر به سقوط دولت تحت حمایت امریکا در آن کشور شده بود. قیمت بنزین و تورم به سطحی بی‌سابقه رسیده بود. رشد اقتصادی امریکا، که در حال بازگشت از تاثیرات منفی ناشی از همه‌گیری کوید بود، با کندی روبرو شده بود.

محبوبیت بایدن به شدت کاهش مئیافت. فضای سیاسی که در ابتدای سال ۲۰۲۱ به شدت علیه ترمپ بود، شروع به تغییر کرد.

برایان لانزا می‌گوید: «جو بایدن نتوانست به دغدغه‌های اصلی رای‌دهندگان رسیدگی کند و این فرصتی برای دونالد ترمپ ایجاد کرد.»

مارالاگو به مقصدی اجباری برای هر نامزد محافظه‌کاری تبدیل شد که به دنبال جلب حمایت برای نامزدی حزب بود. تائید ترمپ بالاترین پاداشی بود که کلید جمع‌آوری کمک‌های مالی و حمایت‌های مردمی را در اختیار آنها قرار می‌داد.

چهار نفر از شش عضو جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان که به استیضاح دوم ترمپ رای داده بودند و در انتخابات دوباره نامزد شده بودند، در مقابل نامزدهای مورد حمایت ترمپ در انتخابات مقدماتی حزب جمهوری‌خواه شکست خوردند. در همین حال نامزدهای سنا، مانند جیدی ونس در اوهایو و هرشل واکر در جورجیا، با حمایت ترمپ در میدان‌های رقابتی خود پیش افتادند.

برایان سیچیک، که سال ۲۰۱۶ مدیر کارزار ایالتی ترمپ در آریزونا و در سال ۲۰۲۰ مدیر منطقه‌ای غرب بود، می‌گوید: «تائید ترمپ تا حد زیادی پیروزی شما در انتخابات مقدماتی را تضمین می‌کند.»

اما اگر نیمه اول سال ۲۰۲۲ حاوی خبرهای خوبی برای رئیس‌جمهور سابق بود، انتخابات میان‌دوره‌ای ماه نوامبر تصویر متفاوتی را ترسیم کرد.

از چهار نامزد برجسته سنا که ترمپ از آنها حمایت کرده بود، تنها یک نفر - جیدی ونس، نویسنده‌ای که سیاست مدار شده بود - توانست رقیب دموکرات خود را شکست دهد. در حالی که جمهوری‌خواهان به سختی کنترل مجلس نمایندگان را به دست آوردند و کوین مکارتی به ریاست مجلس رسید، حزب در مجموع ضعیف عمل کرد و دموکرات‌ها کنترل سنا را حفظ کردند.

در ایالت فلوریدا، فرماندار دستنویس، که در نظرسنجی ریاست جمهوری سال ۲۰۲۱ در میان جمهوری‌خواهان با فاصله زیادی از ترمپ در رتبه دوم قرار گرفته بود، به پیروزی قاطعی دست یافت و گمانه‌زنی‌ها را درباره این که ممکن است او پیش‌تاز واقعی برای نامزدی ریاست جمهوری حزب در سال ۲۰۲۴ باشد تقویت کرد.

در همین حال ترمپ خشمگین بود و کمبودهای جمهوری‌خواهان را به حمایت حزب از محدودیت‌های نامحسوب سقط جنین و عدم وفاداری کافی به پوپولیسم محافظه‌کارانه خود نسبت می‌داد. تنها چند هفته پس از انتخابات میان دوره‌ای، وقتی تحلیلگران هنوز در حال پرسیدن این سوال بودند که آیا دوره فعالیت‌های سیاسی رئیس‌جمهور سابق سپری شده یا نه، ترمپ رسماً کارزار نامزدی در ریاست جمهوری ۲۰۲۴ را آغاز کرد.

از جست‌وجوی افبی‌آی در مارالاکو برای اسناد حساس امنیت ملی در اوت ۲۰۲۲ تا مجموعه‌ای از کیفرخواست‌ها در سال ۲۰۲۳، مشکلات قانونی و حقوقی رئیس جمهور سابق به موضوع اصلی رقابت‌ها در انتخابات مقدماتی حزب جمهوری‌خواه تبدیل شد که به سرعت در حال شکل گرفتن بود. عکس بازداشت ترمپ که در ماه اوت در زندانی در آتلانتا گرفته شده بود، خیلی زود روی تی‌شرت‌ها و تابلوهای تبلیغاتی نقش بست.

برای بسیاری از منتقدان و مخالفان او، این عکس تصویر لحظه‌ای برای اجرای عدالت بود. اما برای آن دسته از رای‌دهندگان محافظه‌کار که در ایالت‌هایی مانند آیووا، نیوهمپشایر و کارولینای جنوبی، نامزد حزب خود را در رای‌گیری مقدماتی انتخاب می‌کردند، لحظه‌ای برای حمایت از رهبرشان بود که تحت فشار قرار گرفته بود.

در ماه ژوئن سال ۲۰۲۳، یک هفته بعد از اتهام وزارت دادگستری علیه ترمپ در ارتباط با مدیریت اسناد حساس دولتی، سارا لانگول، نظرسنج محافظه‌کار، برای شبکه پی‌بی‌اس با گروهی از جمهوری‌خواهان آیووا مصاحبه کرد.

یکی از آن‌ها گفت: «فکر می‌کنم او قربانی شده است.»

دیگری گفت: «این نوعی مداخله انتخاباتی است که قبلاً هرگز ندیده‌ایم.»

تا پائیز ۲۰۲۳ ترمپ در اکثر نظرسنجی‌های مربوط به رقابت‌های مقدماتی جمهوری‌خواهان به یک برتری چشم‌گیر دست یافته بود، و او هرگز این برتری را از دست نداد. او از شرکت در مناظره‌های مقدماتی جمهوری‌خواهان خودداری کرد و به این ترتیب راه تنفس سیاسی آن‌ها را بست. به جای آن، او بر جلب حمایت رای‌دهندگان عادی از طریق برگزاری تجمعات و سازماندهی‌های مردمی تمرکز کرد.

دسنن‌تیس، با وجود جمع‌آوری نزدیک به ۲۰۰ میلیون دلار کمک‌های انتخاباتی، چند روز پس از کسب رتبه دوم در انتخابات مقدماتی آیووا در ژانویه ۲۰۲۴، از رقابت‌ها خارج شد. پس از آن که ترمپ به راحتی نیکی هیلی، فرماندار سابق کارولینای جنوبی را در نیوهمپشایر شکست داد، رقابت‌های مقدماتی جمهوری‌خواهان عملاً به پایان رسید. او برای سومین بار نامزدی حزب جمهوری‌خواه برای انتخابات ریاست جمهوری را به دست آورد.

ماجرای مربوط به محاکمه‌ها و دادگاه‌های رئیس جمهور سابق ممکن است به موفقیت سیاسی او کمک کرده باشد، اما هم‌زمان خطرات واقعی حقوقی نیز برای او به همراه داشت. در ماه مه ۲۰۲۴، هیأت منصفه‌ای در منهن ترمپ را در ۳۴ اتهام کیفری مربوط به پرداخت حق‌السکوت به استورمی دنیلز، بازیگر پورن، مجرم شناخت.

با وجود این، به‌نظر می‌رسید هر شکست قضائی با یک پیروزی بزرگ‌تر همراه بود. صدور حکم مجازات او تا بعد از انتخابات به تعویق افتاد، کیفرخواست‌های مربوط به اسناد حساس در فلوریدا کنار گذاشته شد و دیوان عالی اعلام کرد که روسای جمهور از مصونیت‌های گسترده‌ای برای اقدامات رسمی خود برخوردارند.

خارج از دادگاه، کارزار ترمپ از پیروزی اولیه خود به سمت رویارویی نهائی انتخاباتی پیش می‌رفت. عملکرد کند و گیج‌کننده بایدن در مناظره اواخر ژوئن با ترمپ، دموکرات‌ها را دچار هراس کرد.

محبوبیت ترمپ در مقابل بایدن، در نظرسنجی‌ها به طور پیوسته افزایش یافت. او یک روز بعد از سوء قصد به جانش در پنسیلوانیا در اواسط ماه ژوئیه، به گردهم‌آئی ملی جمهوری‌خواهان در میلوکی رفت و به هم‌چون قهرمان پیروز با استقبال حامیانش روبرو شد.

ایلان ماسک، مدیرعامل تسلا و ثروتمندترین مرد جهان، به صورت علنی از رئیس جمهور سابق حمایت کرد و شروع به تامین مالی یک سازماندهی عظیم تبلیغاتی در ایالت‌های حساس و کلیدی کرد. احساس غرور جمهوری‌خواهان به اوج خود رسیده بود.

در آن لحظه به‌منظر می‌رسید که مسیر بازگشت ترمپ به اوج قدرت در امریکا، از اعماق وقایع ۶ ژانویه ۲۰۲۱ تقریباً کامل شده است. او در این مسیر ابتدا دستنویس و سایر رقباى جمهوری‌خواه او را شکست داده بود، و اکنون آماده بود تا به بایدن و دموکرات‌ها ضربه نهائی را وارد کند.

اما سه روز پس از آن که ترمپ رسماً نامزدی حزب جمهوری‌خواه برای ریاست جمهوری را پذیرفت، بایدن از ادامه رقابت‌ها برای انتخاب مجدد کنار کشید و از معاون خود، کامالا هریس، حمایت کرد.

در عرض چند هفته هریس حمایت طیف‌های مختلف حزب دموکرات را جلب کرد و شور و شوق تازه‌ای به کارزار این حزب در انتخابات تزریق کرد، تا جایی که در بعضی نظرسنجی‌ها از رئیس جمهور سابق پیشی گرفت.

اکنون او قصد دارد با بازسازی گسترده ساختار بوروکراسی فدرال، کارکنان حرفه‌ای دولتی را با افراد سیاسی وفادار جایگزین کند. و حتی اگر نتواند کنترل کامل کنگره را به دست آورد، می‌تواند از اختیارات موجود رئیس جمهور برای پیشبرد اهداف خود استفاده کند: محدودیت‌های جدیدی بر مهاجرت اعمال کند، طرح‌های خود را برای اخراج گسترده مهاجران بدون مدرک اجرا کند و تعرفه‌هایی را اعمال کند که هدف از آن‌ها حمایت از اشتغال در امریکا است، اما هم‌زمان ممکن است هزینه کالاهای وارداتی را به شکل قابل توجهی افزایش دهد.

این بازگشت شگفت‌انگیز، رئیس جمهور پیشین را به‌عنوان چهره‌ای در آستانه ورود مجدد به کاخ سفید قرار داده که از لحاظ سیاسی آسیب‌ناپذیر به‌منظر می‌رسد و صفی از وفادارانی دارد که دست از حمایت و پشتیبانی او نمی‌کشند.

آیا ترمپ واقعا می‌تواند یک میلیون مهاجر را از امریکا اخراج کند؟

دونالد ترمپ قول داده است اگر دوباره به‌عنوان رئیس‌جمهور ایالات‌متحده انتخاب شود، مهاجرانی که بدون مجوز قانونی در این کشور هستند را در گروه‌های بزرگ اخراج کند.

با این‌که اعضای کمپین او جواب‌های مختلفی به این سؤال که چند نفر قرار است اخراج شوند داده‌اند، به‌تازگی جی دی ونس که نامزد معاون رئیس‌جمهوری ترمپ است در مصاحبه‌با شبکه‌خبری ای بی‌سی، عدد مشخصی ذکر کرد. او گفت: «بیایید با یک میلیون شروع کنیم. این درست جایی است که کامالا هریس در آن شکست‌خورده است. از یک میلیون شروع می‌کنیم و بعد ادامه می‌دهیم.»

با این‌که شعار «اخراج دسته‌جمعی، همین حالا!» تبدیل به یکی از شعارهای اساسی کمپین ترمپ شده و پرچم‌ها و پلاکاردهای آن در تمام گردهمایی‌های هواداران ترمپ به چشم می‌آید، کارشناسان می‌گویند عملی کردن این وعده از جهت قانونی و عملی با چالش مواجه خواهد شد و نمی‌توان این همه مهاجر را یکجا اخراج کرد.

حامیان حقوق مهاجرت هشدار داده‌اند که هزینه انسانی این اخراج بسیار بالا خواهد بود. خانواده‌های زیادی از هم جدا خواهند شد و به محل زندگی و کار بسیاری از افراد در سراسر ایالات‌متحده، حمله خواهد شد.

چالش‌های قانونی سر راه این وعده انتخاباتی چیست؟

آخرین داده‌های وزارت امنیت داخلی و مرکز تحقیقاتی Pew نشان می‌دهد، حدود ۱۱ میلیون مهاجر بدون مجوز قانونی در ایالات‌متحده امریکا زندگی می‌کنند. این رقم از سال ۲۰۰۵ تقریباً ثابت مانده است.

بیش‌تر این افراد برای مدت طولانی در این کشور اقامت داشته‌اند. حدود چهارپنجم آن‌ها بیش از یک دهه در ایالات متحده ساکن بوده‌اند.

مهاجرانی که بدون مدارک و مجوز قانونی در ایالات متحده هستند، حق رسیدگی قانونی از جمله حق حضور در دادگاه قبل از اخراج را دارند. بالا رفتن ناگهانی تعداد افرادی که قرار است اخراج شوند، نیازمند افزایش ظرفیت نظام دادگاه‌های مهاجرتی است. این دادگاه‌ها همین‌الان هم صف‌های طولانی و تاخیر زیادی دارند.

بیش‌تر مهاجرانی که در ایالات متحده هستند و وارد مسیر اخراج می‌شوند، اغلب با هیچ افسر اداره مهاجرت یا مسؤول اداره گمرک و مرزبانی (آیس) برخورد نداشته‌اند، بلکه مسؤولان قضائی محلی پرونده آن‌ها را به جریان انداخته‌اند.

با این وجود، بسیار از شهرها و نواحی بزرگ کشور، قوانینی تصویب کرده‌اند که مانع از دخالت پولیس و همکاری آن با نیروی‌های آیس می‌شوند.

کمپین ترمپ وعده داده است علیه این «شهرهای امن» وارد عمل خواهد شد اما سیستم اداری چند گانه ایالات متحده که قانون‌گذاری محلی، ایالتی و فدرال در آن نقش بازی می‌کند، مسأله را بسیار پیچیده کرده است.

کاتلین بوش جوزف، تحلیل‌گر سیاست‌گذاری در موسسه سیاست‌گذاری مهاجرت (ام‌پی‌آی) که در واشنگتن قرار دارد، می‌گوید همکاری بین مأموران آیس و مقامات محلی برای اجرای هر نوع برنامه اخراج دسته‌جمعی، اهمیت کلیدی دارد.

او می‌گوید: «برای مأموران آیس بسیار آسان‌تر است که یک نفر را از زندان محلی برای اخراج از کشور ببرند تا این‌که در جاهای مختلف برای پیدا کردنش جست‌وجو کنند. این فقط در صورتی ممکن است که مأموران قضائی محلی با آیس همکاری کنند.»

خانم بوش جوزف یک مورد اخیر را به‌عنوان مثال مطرح می‌کند. در اوایل ماه اوت امسال رئیس پولیس مناطق بوراد و پالم بیچ در ایالت فلوریدا اعلام کردند هیچ‌کدام از نیروهایشان را برای کمک به اجرای برنامه اخراج دسته‌جمعی در اختیار نخواهند گذاشت.

او ادامه می‌دهد: «مناطق زیاد دیگری هم وجود دارند که با برنامه اخراج دسته‌جمعی ترمپ همکاری نخواهند کرد. همین اجرای چنین برنامه‌ای را سخت‌تر خواهد کرد.»

هر نوع برنامه اخراج دسته‌جمعی به احتمال زیاد بلافاصله از طرف فعالان حقوق بشر و حقوق مهاجران با چالش‌های قانونی مواجه خواهد شد.

هم‌زمان یکی از مصوبه‌های دادگاه عالی در سال ۲۰۲۲ به این معنی است که دادگاه‌ها نمی‌توانند حکمی برخلاف قوانین و سیاست‌های مهاجرتی صادر کنند. این یعنی آن‌ها سعی خواهند کرد برنامه خود را با وجود چالش‌های قانونی که در مسیرشان قرار می‌گیرد، پیش ببرند.

در دوران ریاست جمهوری بایدن، اخراج مهاجران بیش‌تر بر مهاجرانی که به‌تازگی در مرز بازداشت‌شده بودند، متمرکز بود. مهاجرانی که در داخل خاک امریکا و از مناطق دور از مرزهای کشور اخراج می‌شدند، بیشتر افرادی با سابقه جنائی و کیفری بودند که خطری برای امنیت ملی دانسته می‌شدند.

حمله‌های مناقشه‌انگیزی که در دوران ریاست جمهوری دونالد ترمپ به محل‌های کار انجام می‌شد، در سال ۲۰۲۱ متوقف شد.

اخراج افرادی که در داخل خاک امریکا دستگیر شده‌اند، برخلاف کسانی که لب مرز دستگیر می‌شوند، در ده سال گذشته در حدود ۱۰۰ هزار نفر باقی‌مانده است. این رقم فقط در سال‌های اول ریاست جمهوری اوباما به ۲۳۰ هزار نفر رسید.

ارون ریچلین ملنیک، مدیر سیاست‌گذاری در کمیته مهاجرت ایالات‌متحده امریکا به بی‌بی‌سی می‌گوید: «رساندن این رقم به یک‌میلیون نفر، آن‌هم در طول فقط یک سال، نیاز به تزریق نیروی کار و منابع فوق‌العاده زیادی دارد که در عمل وجود ندارد.»

کارشناسان شک دارند که ۲۰ هزار مامور و نیروی پشتیبانی اداره آیس بتوانند حتی شمار ناچیزی از یک‌میلیون نفر مهاجری که کمپین ترمپ وعده می‌دهد را ردیابی و پیدا کنند.

ریچلین ملنیک اضافه می‌کند اخراج مهاجران فرآیندی طولانی و پیچیده است. پیدا کردن و دستگیر کردن یک مهاجر بدون مدارک رسمی تازه قدم اول این مسیر طولانی است.

بعد از دستگیری، مهاجران دستگیرشده باید در خانه یا یکی از مراکز مخصوص بازداشت‌شدگان اسکان داده شوند. بعد آن‌ها را نزد یک قاضی مخصوص مهاجرت می‌برند. این سیستم در حال حاضر دارای یک فهرست انتظار طولانی است که حداقل به اندازه یک سال، افراد در صف انتظار آن مانده‌اند.

تازه بعد از گذر از این مرحله است که دستگیرشدگان از ایالات‌متحده خارج می‌شوند؛ روندی که نیازمند همکاری دیپلماتیک دوجانبه بین امریکا و کشور دریافت‌کننده مهاجر است.

ریچلین ملنیک می‌گوید: «آیس در هیچ‌کدام از این مراحل، نیروی کار کافی برای رسیدگی به پرونده یک‌میلیون نفر را ندارد.»

ترمپ گفته است از نیروهای گارد ملی و یا ارتش امریکا برای کمک به این اخراج‌های دسته‌جمعی استفاده خواهد کرد. به‌طورکلی و در طول تاریخ، ارتش امریکا فقط در ناحیه مرزی ایالات‌متحده و مکزیک سابقه دخالت در امور مهاجرتی داشته است.

به غیر از «کمک گرفتن از ادارات قضائی محلی» و ارتش، ترمپ به جزئیات چندانی در مورد چگونگی اجرائی شدن برنامه اخراج یک‌میلیونی اشاره نکرده است.

او در مصاحبه‌ای با مجله تایم که اوایل امسال انجام شد، تنها اشاره کرد که ساخت بازداشتگاه‌های جدید برای مهاجران را در نظر خواهد داشت، و به نیروهای پولیس در برابر شکایت‌های قانونی «گروه‌های لیبرال و یا پروگرسو (پیش رو)» مصونیت قضائی خواهد داد.

او اضافه کرد مشوق‌هایی برای نیروهای پولیس محلی برای کمک به اجرای این برنامه در نظر گرفته خواهد شد، تا نیروهائی که در آن همکاری نمی‌کنند هم به همکاری رو بیاورند.

ترمپ در این باره گفته است: «ما باید این کار را انجام بدهیم، زیرا کشور ما نمی‌تواند با این مساله کنار بیاید.» کارشناسان تخمین می‌زنند اخراج یک‌میلیون مهاجر یا بیش‌تر، ده‌ها یا حتی صدها میلیارد دالر هزینه خواهد داشت. بودجه نیروی آیس برای انتقال و اخراج مهاجران در سال ۲۰۲۳، ۴۲۰ میلیون دالر (معادل ۳۲۷ میلیون پوند) بود. در این سال کمی بیش از ۱۴۰ هزار مهاجر را اخراج کرد.

هزاران مهاجر قبل از آن‌که نوبت دادگاه مهاجرتی‌شان برسد، باید در بازداشت باشند. کمپین انتخاباتی ترمپ چنین برنامه‌ریزی کرده که برای اسکان این تعداد مهاجر، ساختمان‌های جدید بزرگ ساخته خواهد شد.

پرواز هائی که مهاجران را خارج خواهند کرد باید به میزان زیادی افزایش پیدا کنند و احتمالاً برای افزایش ظرفیت چنین برنامه‌ای باید از هواپیماهای نظامی هم استفاده کرد.

کوچک‌ترین افزایش در هر یک از این مراحل، هزینه‌ها را به مقدار فوق‌العاده زیادی بالا خواهد برد.

ریچلین ملنیک می‌گوید: «جزئی‌ترین افزایش می‌تواند هزینه‌ها را تا ده‌ها میلیون یا صدها میلیون دلار بالا ببرد. افزایش قابل ملاحظه شمار مهاجران اخراجی می‌تواند به‌مراتب بیشتر از ده‌ها تا صدها میلیون دلار هزینه داشته باشد.»

این هزینه‌ها بر هزینه‌های دیگری چون نیروی‌های مرزبانی که آقای ترمپ وعده‌اش را داده است، اضافه خواهد شد. این نیروها قرار است در دیوار مرز جنوبی ایالات‌متحده آمریکا، در مرزهای دریایی برای جلوگیری از ورود مخدر فنتانیل مستقر شوند. هم‌زمان هزاران نیروی نظامی قرار است به سمت مرزها منتقل شوند.

آدام آیساکسون، کارشناس امور مهاجرت و مرزداری از اداره امور امریکای جنوبی در واشنگتن، می‌گوید: «تصاویر کابوس‌وار اخراج دسته‌جمعی مهاجران می‌تواند به وجهه سیاسی دولت احتمالی ترمپ آسیب بزند.»

آیساکسون می‌گوید: «در شهرها و در میان گروه‌های مختلف جامعه، مردم شاهد خواهند بود چه‌طور افرادی که می‌شناسند و آن‌ها را دوست دارند به‌زور سوار اتوبوس خواهند شد.»

او ادامه می‌دهد: «تصاویر بسیار دل‌خراش و دردناکی در تلویزیون از گریه کودکان و خانواده‌ها پخش خواهد شد. همه این‌ها وجهه دولت آن‌ها را به‌شدت خدشه‌دار خواهد کرد. این به معنای جدا کردن خانواده‌ها از هم است، آن‌ها را به شکل بسیار افراطی.»

در دوره قبلی ریاست جمهوری ترمپ، نزدیک به ۵.۱ میلیون نفر از مناطق مرزی و هم از داخل آمریکا اخراج شدند.

دولت بایدن هم تا فوریه سال ۲۰۲۴، ۱.۱ میلیون نفر را اخراج کرده است و آن‌طور که آمار نشان می‌دهد در مسیر رسیدن به رکورد دولت ترمپ است.

در دو دوره دولت اوباما، زمانی که بایدن معاون رئیس‌جمهوری بود، نزدیک به سه میلیون نفر اخراج شدند و کار به آن‌جا رسید که بعضی از حامیان اصلاح قوانین مهاجرتی او را «اخراج‌کننده اعظم» نامیدند.

نمونه تاریخی دیگری اخراج دسته‌جمعی که می‌توان به آن اشاره کرد، به سال ۱۹۵۴ برمی‌گردد که در آن حدود ۳.۱ میلیون نفر در ادامه عملیات «وت‌بک» - نام توهین‌آمیزی است که در آن زمان علیه مردم مکزیکی به‌کاربرده می‌شد- از ایالات‌متحده اخراج شدند.

آخرین داده‌های وزارت امنیت داخلی و مرکز تحقیقاتی Pew نشان می‌دهد، حدود ۱۱ میلیون مهاجر بدون مجوز قانونی در ایالات‌متحده آمریکا زندگی می‌کنند. این رقم از سال ۲۰۰۵ تقریباً ثابت مانده است.

بیش‌تر این افراد برای مدت طولانی در این کشور اقامت داشته‌اند. حدود چهارپنجم آن‌ها بیش از یک دهه در ایالات متحده ساکن بوده‌اند.

مهاجرانی که بدون مدارک و مجوز قانونی در ایالات‌متحده هستند، حق رسیدگی قانونی از جمله حق حضور در دادگاه قبل از اخراج را دارند. بالا رفتن ناگهانی تعداد افرادی که قرار است اخراج شوند، نیازمند افزایش ظرفیت نظام دادگاه‌های مهاجرتی است. این دادگاه‌ها همین‌الان هم‌صاف‌های طولانی و تاخیر زیادی دارند.

دونالد ترمپ جمهوری‌خواه در جریان مناظره خود با کامالا هریس دموکرات، ادعای نادرستی را تکرار کرد که بسیاری از مهاجران هائیتی‌تبار مقیم شهر اسپرینگفیلد در ایالت اوهایو، حیوانات خانگی ساکنان محلی و حیوانات وحشی پارک‌ها را می‌زدند و از آن‌ها غذا درست می‌کنند.

جمهوری خواهان با کسب ۵۱ کرسی در سنای امریکا، اکثریت این مجلس را از آن خود کردند

دموکرات‌ها تاکنون ۴۳ کرسی سنا را در اختیار داشته و شمارش آراء کماکان ادامه دارد. در شمارش آراء مجلس نمایندگان نیز جمهوری خواهان ۱۸۶ کرسی را به دست آورده اند. دموکرات‌ها نیز ۱۶۶ کرسی این نهاد قانون گذاری را در اختیار دارند.

انتخابات کنگره امریکا هر دو سال یکبار برگزار می‌شود و وقتی این انتخابات با انتخابات ریاست جمهوری همراه شود از آن به‌عنوان انتخابات سراسری یاد می‌شود.

انتخابات سال ۲۰۲۶، انتخابات بعدی کنگره خواهد بود که از آن به‌عنوان انتخابات میان دوره ای یاد می‌شود. سی‌ان‌ان در باره انتخابات ریاست جمهوری گفت که این انتخابات بیش‌تر شبیه به انتخابات ۲۰۱۶ است تا رقابت‌های ۲۰۲۰. گفتنی است ترمپ در انتخابات سال ۲۰۱۶ در رقابت با هیلاری کلینتون پیروز شد.

«اول امریکا»

ترمپ، هنگامی که در دور اول ریاست جمهوری امریکا ر ا به دست گرفت کلیه معیارها و توافقیات جهان‌شمول بین المللی را نقض کرد؛ از جمله زیر پا گذاشتن مهم‌ترین توافقات و معاهدات بین‌المللی و حرکت در مسیر جنگ افزوزی، نفرت‌پراکنی و صلح‌ستیزی در نقاط مختلف جهان، علائم هشدار دهنده‌ای بود. جهان به‌تازده، تنها نظاره گر آن بود.

ترمپ با شعار عوام‌فریبانه «اول امریکا» و به بهانه قرار دادن امریکا در بالاترین جایگاه جهانی، با حرکت در خلاف جهت نظم و مقررات بین‌المللی، عملاً این کشور را در انزوا و در لبه پرتگاه قرار داده بود. موارد متعدد نقض‌های پیدا و نهان قواعد بین‌المللی در کارنامه ترمپ، او را به پرچمدار نقض حقوق بین‌الملل در جهان مبدل کرد.

دولت ترمپ و نقض بدیهیات حقوق بین الملل

با وجود وجود تمام قوانین و مقررات نظام بین‌الملل که تهیه و تدوین آن سال‌های متمادی به طول انجامیده و الزام‌آور بودن آن برای تمام اعضای جامعه جهانی، صرف‌نظر از منافع ملی، میزان قدرت اقتصادی، نظامی، جمعیتی و گستره جغرافیائی اصلی پذیرفته شده و مسلم در سطح بین‌المللی است، اما ترمپ با سرپیچی از این قوانین، با هدف تحمیل خواسته‌ها و منافع خود و ترویج یک‌جانبه‌گرایی، بسیاری از معاهدات و نهادهای بین‌المللی را قربانی سیاست‌های زیاده‌خواهانه خود کرده است.

رئیس جمهوری کنونی امریکا، در دوره قبلی ریاست جمهوری خود، به‌طور متوسط از چهار معاهده بین‌المللی خارج شده است که یک رکورد بی‌سابقه محسوب می‌شود.

برخی از مهم‌ترین موارد نقض مقررات جهانی از سوی دولت دونالد

۱- خروج از پیمان اقیانوس آرام و آغاز زنجیره عهد شکنی‌ها

ترمپ پس از این که وارد کتاخ سفید شد، مخالفت خود را با بسیاری از پیمان‌هایی که کشورش تا قبل از او به آن‌ها پایبند مانده بود، اعلام کرد. او این پیمان‌ها را برخلاف منافع و اشتراکات می‌دانست و به همین علت در بهمن ۱۳۹۵ از «پیمان تجاری اقیانوس آرام» (TPP) (تی‌پی‌پی) خارج شد. هرچند وی پیش از انتخابات گفته بود از این معاهده خارج می‌شود؛ اما سرعت خروج از این معاهده، کارشناسان را غافلگیر کرد.

هدف از این معاهده تجاری که میان ۱۲ کشور حاشیه این اقیانوس و پس از ۷ سال رایزنی و مذاکره، منعقد شده بود، کاهش تعرفه‌های گمرکی میان کشورهای عضو و افزایش همکاری‌های مشترک عنوان شده است.

۲- خروج از پیمان اقلیمی پاریس

پیمان پاریس (Accord de Paris) نخستین پیمان جهانی مربوط به آب و هوا و گرم شدن کره زمین است که متعاقب کنفرانس ۲۰۱۵ پاریس راجع به تغییرات آب و هوایی ذیل کنوانسیون چتری (کادر) ملل متحد پیرامون تغییرات آب و هوایی ۱۹۹۲ به تصویب رسید.

کشور امریکا به رهبری دونالد ترامپ ۱۳ مرداد ۱۳۹۶ از این پیمان خارج شده است؛ این اقدام در حالی صورت گرفت که بسیاری از دولتمردان و رهبران جهان، همچنین فعالان محیط زیستی و دانشمندان این حوزه، تلاش کردند تا دونالد ترامپ را قانع کنند تا کشور امریکا در این توافق بماند؛ اما ترامپ در برابر تمامی تلاش‌ها ایستاد و از این پیمان خارج شد.

تصمیم دولت ترامپ مبنی بر خروج از پیمان پاریس، بی‌اعتنایی به تلاش جامعه بین‌المللی در مدیریت یکی از مهم‌ترین رویدادهای مخاطره‌آمیز برای حیات سیاره زمین است که از سوی ابرقدرت‌هایی چون خود امریکا ایجاد شده است.

نقش کشورهای صنعتی از جمله امریکا در تغییرات آب و هوایی و گرم شدن کره زمین به مراتب بیش از کشورهای به اصطلاح «جهان سومی» است که نقش چندانی در بروز و ظهور این فجایع زیست محیطی نداشته‌اند.

۳- خروج از سازمان یونسکو (UNESCO)

سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) با هدف کمک به صلح و امنیت جهانی از طریق همکاری بین‌المللی در زمینه‌های آموزشی، علمی و فرهنگی در سال ۱۹۴۵ میلادی تاسیس شد. آموزش، علوم طبیعی و اجتماعی، فرهنگ و ارتباطات همچون ابزار برای یونسکو در ایجاد صلح و آرامش در سطح بین‌المللی است. در آذرماه ۱۳۹۶، ترامپ دستور خروج از «سازمان یونسکو» یا «سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد» را صادر کرد. سازمان یونسکو که یک سازمان عام‌المنفعه بوده و زیر نظر سازمان ملل متحد اداره می‌شود؛ سازمانی غیرسیاسی است.

البته دونالد ترامپ اولین رئیس جمهوری امریکا نبود که از این سازمان خارج شده بود؛ پیش از این نیز در دهه ۱۹۸۰، این کشور از این سازمان خارج و در سال ۲۰۰۳ دوباره به آن بازگشته بود.

۴- خروج از توافق نیویورک و نادیده گرفتن شرایط مهاجرین

«پیمان مهاجرتی سازمان ملل» موسوم به «پیمان نیویورک» که در سال ۲۰۱۶ و با همراهی اغلب کشورهای عضو سازمان ملل منعقد شده است؛ کشورهای امضاکننده را متعهد می‌سازد که حقوق پناجویان را رعایت، محل اقامت را فراهم و دسترسی آنان به تحصیلات و شغل را تضمین کنند.

دونالد ترامپ که حتی پیش از پیروزی در انتخابات، از اخراج گسترده مهاجرین سخن گفته بود؛ در آذرماه ۱۳۹۶، از این توافق خارج شد و پس از آن نیز اقداماتی گسترده برای اخراج مهاجرین از این کشور و همچنین فشار بر روی بسیاری از پناجویان را آغاز کرد. امری که حتی در داخل این کشور نیز با اعتراضاتی گسترده مواجه شد.

۵- خروج از برجام

توافق برجام (Joint Comprehensive Plan of Action) که حاصل سال‌ها مذاکرات و تلاش برای پایان دادن به بیش از یک دهه مناقشه هسته‌ای ایران در تیرماه ۱۳۹۴ به میزبانی وین با محفوظ اعلام کردن رسمی حق غنی

سازی هسته‌ای و لغو تحریم‌ها و قطع‌نامه‌های شش‌گانه علیه جمهوری اسلامی، امضاء شد، اما دولت دونالد ترامپ، در ۸ مه ۲۰۱۸-۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷، از این توافق خارج شد.

۶- خروج از شورای حقوق بشر

در حالی که دولت امریکا همواره خود را «پرچمدار» حمایت از حقوق بشر می‌داند؛ اما این کشور در ۳۰ خرداد ۱۳۹۷، از «شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد» خارج شد. ایالات متحده امریکا تا زمانی که این شورا موارد ادعائی نقض حقوق بشر در کشورهای غیرمتحد این کشور را بررسی می‌کرد، از این شورا حمایت نمود؛ اما به محض آن که فشارهای این نهاد بر روی دولت اسرائیل آغاز شد، به دستور ترامپ، ایالات متحده از این شورا خارج و به‌شدت به آن حمله کرد.

شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد یکی از نهادهای سازمان ملل و از ارکان فرعی مجمع عمومی است که وظیفه آن اعلام موارد نقض حقوق بشر است. این شورا هم‌زمان با انحلال نهاد پیشین خود یعنی کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در ۱۵ مارس ۲۰۰۶ ایجاد شده است.

خارج شدن امریکا از این شورا، افزون بر مرگ جورج فلویید شهروند سیاهپوست امریکائی و در میانه شعله‌های خشم جهانیان، جزئی از کارنامه ترامپ است که معنائی جز تمایل برای ترویج نژادپرستی و تبعیض نژادی، بی توجهی به حقوق رنگین پوستان و قربانی کردن قوانین جهان‌شمول بین‌الملل و حقوق بشر از سوی رئیس دولت امریکا ندارد.

قطع بودجه آژانس امدادسانی و کاریبی آوارگان فلسطین (UNRWA)

آژانس امدادسانی و کاریبی برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک (انروا) در سال ۱۹۴۹ میلادی از سوی سازمان ملل ایجاد شد. هدف از تاسیس آن امداد رسانی و تامین تسهیلات و کمک‌های انسانی برای حمایت بیش از ۵ میلیون پناهنده ثبت شده فلسطینی است؛ یعنی همان پناهندگانی که طی جنگ ۱۹۴۸ فلسطین و همچنین جنگ شش روزه ۱۹۶۷ همراه با فرزندان خود از خانه و کاشانه خویش رانده شدند. اقدام دولت امریکا در قطع بودجه «انروا» در شهریور ۱۳۹۷ تصویرگر جنایت دیگری از ترامپ علیه مردم حق‌طلب فلسطین و تجاوز آشکار به حقوق آوارگان فلسطینی است.

در یک سال گذشته، تعدادی از ماموران آنروا در غزه توسط ارتش اسرائیل کشته شده‌اند و دولت اسرائیل به تازه‌گی به سازمان ملل متحد اطلاع داد که این سازمان را به رسمیت نمی‌شناسد.

۷- خروج از پیمان نفتا

رئیس جمهوری امریکا در آذرماه ۹۷ در اقدامی دیگر، پس از شرکت در نشستی با سران کشورهای گروه ۲۰ (G20) که در بوننوس آیرس پایتخت آرژانتین برگزار شد، خروج واشنگتن را از «پیمان تجارت آزاد امریکائی شمالی» موسوم به (نفتا) اعلام کرد.

«قرارداد تجارت آزاد امریکای شمالی» موسوم به «نفتا» قراردادی است که بر طبق آن، سه کشور کانادا، امریکا و مکزیک، مرزهای تجاری خود را به روی یکدیگر می‌گشایند. این قرارداد که در سال ۱۹۸۸ مابین دو دولت امریکا و کانادا بسته شده است، در سال ۱۹۹۲، مکزیک را نیز به خود پذیرفت.

۸- خروج از پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد (INF)

در ادامه نقض پیمان‌ها و اقدامات یک‌جانبه رئیس‌جمهور آمریکا، ترامپ ۱۱ مرداد ۱۳۹۸ به‌طور رسمی اعلام کرد که از پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد (INF) با روسیه خارج شد؛ این اقدام در حالی صورت گرفت که بسیاری از کشورها و چهره‌های بین‌المللی به بازگشت مسابقه تسلیحاتی هشدار دادند.

پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد که یکی از مهمترین معاهدات خلع سلاح هسته‌ای در جهان بود در سال ۱۹۸۷ میان میخائیل گورباچف، آخرین رهبر شوروی سابق و رونالد ریگان، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا امضاء شد که بر اساس آن دو طرف متعهد شدند تولید و استقرار موشک‌های کروز یا بالستیک زمینی با برد بین ۵۰۰ تا ۵۵۰۰ کیلومتر خودداری کنند. بهانه خروج ترامپ از آن نیز همانند پیمان آسمان‌های باز، نقض آن توسط روسیه عنوان شد.

۹- خروج از پیمان آسمان باز

معاهده آسمان‌های باز توافق‌نامه‌ای بین ۳۴ کشور جهان است که سال ۲۰۰۲ به امضاء رسید و به اجازه پرواز هواپیماهای تجسی بر فراز مناطق کشورهای عضو این معاهده ارتباط مینماید. گفته می‌شود این پیمان، یکی از بزرگترین تلاش‌های بین‌المللی برای هرچه شفاف‌تر کردن فعالیت‌های نظامی است. به‌نظر می‌رسد آمریکا با خروج از این معاهده بین‌المللی در جهت فروپاشی سازوکار بین‌المللی کنترل تسلیحات، در مسیری گام برداشت که به دنبال آن جهان نیز ناخواسته وارد رقابت تسلیحاتی جدیدی خواهد شد؛ هرچند که هنوز رقابت اصلی بر سر ساخت و استقرار موشک‌های هسته‌ای پیش‌تری آغاز نشده است چرا که حداقل تا سال ۲۰۲۱ روسیه و آمریکا در پیمانی با نام استارت ۲ قرار دارند که طبق آن باید تسلیحات هسته‌ای خود را محدود و کنترل کنند.

۱۰- تهدید به تحریم دیوان بین‌المللی کیفری (ICC)

دیوان بین‌المللی کیفری، در سال ۱۹۹۸ میلادی با تصویب اساسنامه رم برای مقابله با بی‌کیفرمانی و نقض حقوق بشردوستانه سران دولت‌ها در مخاصمات مسلحانه بین‌المللی و غیربین‌المللی (داخلی) با تکیه بر تجارب تلخ نسل‌کشی‌های گسترده رواندا، بوسنی هرزه گوین، سودان و ... تاسیس شد تا شب‌های آرام مرتکبان جنایت جنگی، جنایت علیه بشریت و نسل‌کشی را به کابوسی تلخ مبدل سازد. تصمیم به تحریم این نهاد از سوی ترامپ، معادل حمایت از جنایات بشری، جنگی، نسل‌کشی و تجاوز است.

۱۱- خروج از سازمان جهانی بهداشت (WHO)

دولت ترامپ از سازمان جهانی بهداشت خارج شد. ترامپ نهم خرداد ۹۹ در نشست خبری با اعلام خروج رسمی آمریکا از سازمان جهانی بهداشت با متهم کردن این سازمان به جانبداری از چین، گفت: از آنجا که آن‌ها نتوانسته‌اند اصلاحات لازم را انجام دهند، ما امروز روابط خود با سازمان جهانی بهداشت را پایان خواهیم داد. ترک سازمان جهانی بهداشت در بحبوحه شیوع بحران کرونا حتی نزدیکترین متحدان آمریکا را به انتقاد واداشت. سازمان جهانی بهداشت یکی از آژانس‌های تخصصی سازمان ملل متحد است که با هدف حل معضلات کلان بهداشتی در سطح جهان، تعیین روش‌های بهداشتی و استانداردهای مربوط به تشخیص بیماری‌ها (از جمله بیماری همه‌گیر کووید ۱۹)، تعیین ضوابط مربوط به فرآورده‌های بیولوژیکی و داروها، افزایش سطح سلامت عمومی، کاهش مرگ و میر در دنیا و رشد آگاهی بهداشتی در سطح جهانی تاسیس شد.

ترمپ «عمو سام» امروزی جامعه آمریکا

طبق نوشته‌های سایت معتبر هیستوری، دولت آمریکا نام مستعار «عمو سام» را پذیرفته است. می‌گویند مردی به نام ساموئل ویلسون، صاحب یک کارگاه بسته‌بندی گوشت در نیویورک بود که در جریان جنگ ۱۸۱۲ میان آمریکا و انگلیس، بخشی از تدارکات سربازان کشورش را تامین می‌کرد. او بشکه‌های گوشتی را که برای ارتش می‌فرستاد با نشان «بی.اس» مهر می‌کرد که حروف اول ایالات متحده (یونایتد استیتس) بود. اما ارتشی‌ها آن را عمو سام (آنکل سام) می‌خواندند

در سپتامبر ۱۹۶۱، کنگره ایالات متحده ساموئل ویلسون را به‌عنوان «نام رمز ملی آمریکا برای عمو سام» به رسمیت شناخت.

نام مستعار «عمو سام» هر چه که باشد، در سال‌های پس از جنگ ۱۸۱۲ در زبان عامیانه امریکائی تثبیت شد. طبق نوشته‌های سایت معتبر هیستوری، امروز، روزی است که دولت آمریکا نام مستعار عمو سام را پذیرفت.

ساموئل ویلسون واقعی - که گویا برای نویسندگان و روزنامه‌نگاران و بخش مترقی جامعه جذابیت چندانی نداشت - به حاشیه رفت و جای آن را یک شخصیت افسانه‌ای و تخیلی گرفت؛ شخصیتی که برای عرضه و انتقال ارزش‌های امریکائی، از خود ساموئل ویلسون واقعی مناسب‌تر بود. جنگ که تمام شد، زندگی شخصیت عمو سام همچنان ادامه یافت. سال ۱۸۱۶ داستان تمثیلی «ماجراهای عمو سام، در جست‌وجوی حیثیت از دست رفته» به شکل کتاب منتشر شد که روایتی از جنگ ۱۸۱۲ بود. اواخر دهه ۱۸۶۰ کارتون‌نویستی به نام توماس نست، عمو سام را با ریش بلند سفید و لباس راه‌راه و ستاره‌دار به تصویر کشید و برای نخستین بار آن موجود خیالی را روی کاغذ نقاشی کرد. عمو سامی که نست کشیده بود خیلی زود همچون کلیشه‌ای رایج در ذهن امریکائی‌ها جای گرفت و از همان ابتدا به ابزاری برای تسهیل اجرای برنامه‌های دولتی و تبلیغات رسمی تبدیل شد.

مشهورترین تصویر این شخصیت، همان تصویری است که او در آن با انگشت به بیننده‌اش اشاره می‌کند و می‌گوید: «من تو را برای ارتش آمریکا می‌خواهم.» دولت آمریکا از این تصویر برای سربازگیری در جنگ اول جهانی استفاده می‌کرد. گویا نخستین بار هفته‌نامه لسلی در تابستان ۱۹۱۶ این تصویر را روی جلد خود منتشر کرد، هرچند آنجا عمو سام، به جای تشویق به خدمت سربازی، این سؤال به ظاهر ساده را از مخاطب می‌پرسید: «تو برای آمادگی کشور (در جنگ) چه کار می‌کنی؟»

اما خود ساموئل ویلسون سال ۱۸۵۴ در ۸۸ سالگی از دنیا رفت. اما اواخر تابستان ۱۹۶۱ کنگره آمریکا او را در فهرست نمادهای ملی این کشور جای داد و به آن افسانه‌ای که حدود یکصد و پنجاه سال پیش رواج یافته بود، رسمیت بخشید.

«عمو سام» تاریخی هر چی بود به جای خودش؛ اما عمو سام اوروزی ما، عنی دونالد ترمپ، یک «تبه‌کار» سرمایه‌دار است که به غیر از تجربه کسب سود بیشتر و استثمار نیروی کار، راهکار و تجربه دیگری ندارد!

نتیجه‌گیری

بازگشت رئیس جمهور پیشین امریکا برای بسیاری از کشورها و اتحادیه‌ها نه خوشایند است و نه چندان مطلوب. اتحادیه اروپا و کانادا انواع خروج‌های ترمپ از پیمان‌های مختلف را به یاد می‌آورند و کشورهای خاورمیانه و از جمله ایران نیز رفتار نه چندان دیپلماتیکش را اکنون در یاد دارند.

کمالین که فاینشال تایمز اخیرا در یادداشتی نوشته بود که بازگشت ترمپ به قدرت می‌تواند نظام دموکراسی و ثبات جهانی را تهدید کند. در مقابل، کامالا هریس با تأکید بر تداوم ارزش‌های دموکراتیک و برنامه‌هایی متوازن، قصد دارد از نظم جهانی حمایت کند.

بسیاری حتی دیدگاه‌های اقتصادی ترمپ را نیز بسیار خطرناک می‌دانند. از جمله این که او به دنبال وضع تعرفه‌های ۲۰ درصدی بر تمام واردات و حداقل ۶۰ درصدی بر کالاهای چینی است. برخلاف ادعای ترمپ، این تعرفه‌ها مالیات بر شرکت‌های خارجی نیستند؛ بلکه هزینه آن‌ها بر دوش مصرف‌کنندگان امریکائی خواهد بود و به افزایش قیمت‌ها منجر می‌شود. چنین جنگ تجاری جهانی، امریکا را در معرض واکنش‌های تلافی‌جویانه از سوی همپیمانان و رقبا قرار خواهد داد.

تأمیل ترمپ به اعمال تعرفه‌های تجاری بر شرکای امریکا نیز برای اروپائی که با رشد اقتصادی کند دست و پنجه نرم می‌کند، نگران‌کننده است، اما این تنها بازگشت احتمالی ترمپ نیست که اروپا را نسبت به آینده‌ای سخت نگران کرده است.

هنگامی که دونالد ترمپ در انتخابات ریاست جمهوری امریکا در سال ۲۰۲۰ از جو بایدن شکست خورد، به‌منظر می‌رسید که صوت پایان عمر سیاسی او به صدا درآمده است اما او بار دیگر خود را برای انتخابات پیش روی این کشور آماده کرد.

اما دونالد ترمپ، رئیس‌جمهوری وقت، که شکست برابر جو بایدن را نپذیرفته بود در آن روز در نزدیکی کاخ سفید میتینگی بزرگی برگزار کرد و در میان هزاران هوادار خشمگین خود بارها مدعی «تقلب در انتخابات و دزدیدن آرا» شد. ادعائی نادرست که هنوز هم بر آن اصرار دارد اما هیچ‌گاه نتوانسته برای اثبات آن دلیل و مدرکی ارایه کند.

ترمپ در پایان آن میتینگ از هواداران خود خواست که همراه او به سوی کنگره تظاهرات کنند تا اعتراض خود را به گوش کسانی که در داخل کنگره مشغول نهائی کردن نتیجه انتخابات بودند برسانند.

این تظاهرات که ابتدا یک تجمع اعتراضی مسالمت‌آمیز به‌منظر می‌رسید خیلی زود به حمله خشونت‌بار حامیان ترمپ به ساختمان کنگره امریکا انجامید. یورش که پخش تصاویر زنده آن از تلویزیون‌های امریکا، صدها میلیون نفر را در داخل و خارج ایالات متحده مبهوت کرد چرا که نظام سیاسی در امریکا بر انتقال مسالمت‌آمیز قدرت و احترام به نتایج انتخابات استوار است.

اردیبهشت گذشته هم چهار نفر از اعضای گروه راست‌گرای افراطی پراود بویز (پسران مغرور)، از طرفداران دونالد ترمپ و جزو مهاجمان به کاخ کنگره امریکا در ششم ژانویه ۲۰۲۱، به جرم «توطئه آشوب» مجرم شناخته شدند.

تاکنون بیش از یک هزار نفر از مشارکت‌کنندگان در آن واقعه دادگاهی شده‌اند. استوارت رودز، بنیان‌گذار و رهبر گروه راست‌گرای افراطی «سوگندنگهداران» که نقش مهمی در یورش ششم ژانویه ۲۰۲۱ به کنگره امریکا داشت، به تحمل ۱۸ سال زندان محکوم شد.

از سوئی ۳۴ اتهامی که علیه خود ترمپ مطرح است، در نیویورک جزو جرایم کلاس E محسوب می‌شود که پائین ترین سطح جرم در این ایالت است. هر کدام از این اتهام‌ها حداکثر چهار سال حبس دارد.

قانون اساسی امریکا شرایط نسبتاً کمی برای صلاحیت نامزدهای ریاست جمهوری تعیین کرده است: آن‌ها باید دست کم ۳۵ سال داشته باشند، شهروند متولد ایالات متحده باشند و حداقل ۱۴ سال در این کشور زندگی کرده باشند. هیچ قانونی برای جلوگیری از نامزدی کسانی که سوابق جنائی دارند، وجود ندارد.

با این وجود او در حالی وارد رقابت انتخاباتی شد که علاوه بر داشتن حامیان سوپر راستی، با چالش‌های متعددی نیز مواجه بود. در چنین روندی، به‌نظر می‌رسید که محکومیت‌های کیفری ترمپ باعث شود بسیاری از رای دهندگان امریکائی نظر منفی نسبت به او داشته باشند اما چنین نشد و اکنون ما یک رپیس جمهور مجرم آن هم در بزرگترین کشور جهان هستیم که مادر دموکراسی بورژوائی محسوب می‌شود!

اکنون ما با جهانی مواجه هستیم که آزادی، برابری و دموکراسی، شعارهائی تهی از واقعیت شده‌اند و به‌نوعی اسم رمز نسل‌کشی، جنگ، اعدام، تروریسم و بربریت هستند.

اما ترمپ با عبور از این چالش‌ها و با تمرکز بر نارضایتی‌های عمومی از وضعیت موجود، خود را به‌عنوان گزینه ای برای تغییر وضع موجود معرفی کرد.

پیش‌بینی رویکرد ترمپ در مواجهه با جمهوری اسلامی ایران با توجه به تجربه چهار ساله وی دشوار نیست. سیاست احتمالی وی در قبال ایران همچنان بر پایه افزایش فشارهای اقتصادی در قالب راهبرد «فشار حداکثری» پیش خواهد رفت. همچنین شاهد تکاپوی وی برای ائتلاف‌سازی منطقه‌ای و بین‌المللی علیه ایران، تهدید به اقدامات نظامی و غیره خواهد بود.

اکنون ما در امریکا یک رئیس جمهور «مجرم» داریم که هیچ‌کس نمی‌تواند جلو زیاده‌روی‌های او علیه طبیعت و بشریت را بگیرد!

چهارشنبه شانزدهم آبان - عقرب- ۱۴۰۳- ششم نومبر ۲۰۲۴